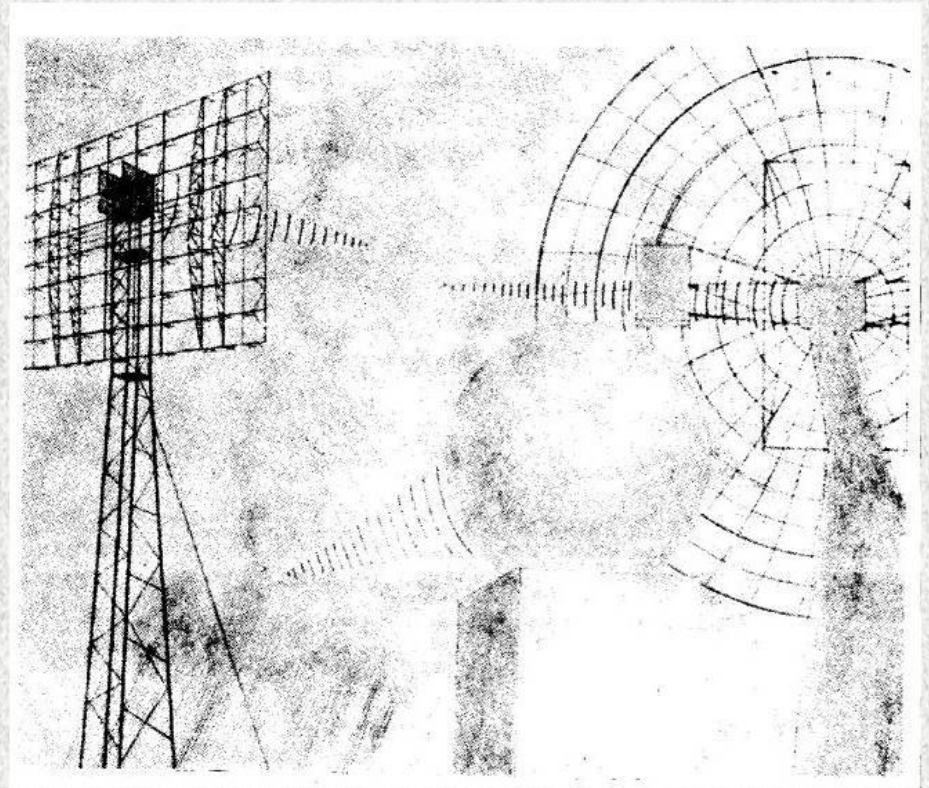

از رادار چه می‌دانیم؟
گردآوری و ترجمه: فریدون

رادار

به زبان ساده برای همه

بها: ۷۵ ریال

انتشارات گوتنبرگ

انقلاب - مقابل دانشگاه، تلفن ۶۴۲۵۷۹

فهرست مطالب

صفحه

۴	پیش‌گفتار نویسنده
۵	بخش نخست: از رادار چه می‌دانیم
۷	فصل نخست – اختراع رادار
۱۴	فصل دوم – رادار و بازتابش موج
۱۹	فصل سوم – رادار در نیروی رزمی
۲۳	فصل چهارم – رادار و هواپیما
۲۹	فصل پنجم – رادار و نبرد هوایی
۳۳	فصل ششم – رادار و موشک
۳۸	فصل هفتم – رادارهای هشدار دهنده
۴۲	فصل هشتم – رادار و دریا
۴۷	فصل نهم – رادار در میدان نبرد
۵۲	فصل دهم – رادار و دانش
۵۷	فصل یازدهم – رادار و فضا
۶۴	فصل دوازدهم – رادار همیشه با ما است
۷۰	فصل سیزدهم – رادارها کجا هستند

بخش نخست

از رادار چه میدانیم

پیشگفتار نویسنده

معمولا ، نویسندگان کتابشان را با پیشگفتار آغاز می کنند ، و در آن محتوای کتاب ، موضوع های استناد شده و روش مطالعه آن را توضیح می دهند .
هم چنین ، رسم بر این است که نویسنده در آغاز کتاب از کسانی که به او یاری کرده اند ، سپاس گزاری کند . این ، شامل کسانی هم می شود که کتاب را می خوانند ، از آن جا که ، پیشگفتار سنت ریشه داری در انتشار کتاب است ، باید آن را بدون دخالت دادن احساسات ، به روی کاغذ آورد . ولی نگارنده فکر می کند ، در این کتاب یازی به پیشگفتار نیست . لذا ، فقط چند کلمه یی با ناشر در میان می گذارد .

این مناظره به این ترتیب آغاز می شود :

ناشر : کتاب شما در شمار کدام یک از کارهای ادبی می باشد ؟

نویسنده : در حقیقت نمی توانم نوع کتابم را تعیین بکنم . در واقع ، کتاب از دو بخش متنوع درست شده است . قسمت نخست کتاب ، بیشتر به نوعی آگهی علمی می ماند . قسمت دوم ، به کتاب های علمی به زبان ساده شبیه است ، ضمنا " این کتاب از کتاب هایی مانند " دانش برای سرگرمی " تاثیر فراوان گرفته است .
ناشر : به زبان دیگر ، کتاب شما در طبقه بندی رسمی کتاب قرار نمی گیرد .
نویسنده : می توان آن را در فهرست کتاب های علمی ساده قرار داد .

ناشر : از چه موضوع هایی بهره گرفته اید ؟

نویسنده : از چند کتاب علمی و نشریه های خبری .

ناشر : کتاب برای چه گروهی نوشته شده است ؟

نویسنده : برای آن هایی که از زمینه ی آموزشی خوبی برخوردارند و فقط از راه رسانه های جمعی (رادیو ، تلویزیون ، مطبوعات و غیره) می توانند با موضوع آشنا شوند . این کتاب برای همین گروه نوشته شده است ولی ، شاگردان دبیرستان و هر کس که رادار برایش جالب باشد ، می تواند این کتاب را بخواند .

فصل نخست

اختراع رادار

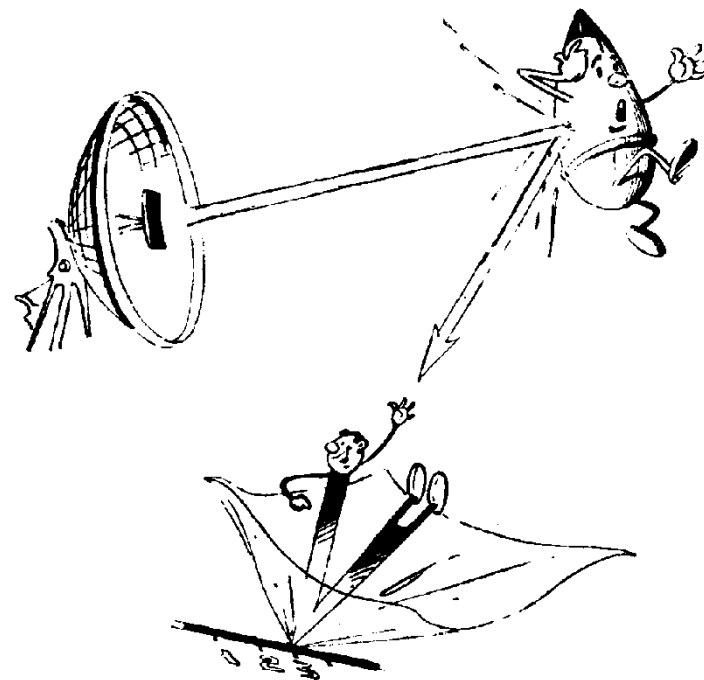
یکی از دستگاہ‌هایی که در جنگ دوم جهانی اختراع شد، رادار است. در طول جنگ همواره لزوم اختراع وسیله‌ی برای پیدا کردن و پیگیری هواپیما و کشتی دشمن در هوا و آب و هر زمان، حس می‌شد. هواپیماهای بمب افکن برای دیده نشدن، از بالای ابرها پرواز می‌کردند، ولی در این صورت نمی‌توانستند هدف‌ها را در زیر پا ببینند. برای حل این مشکل، تلاش‌های فراوانی شد. در آغاز جنگ، کشور انگلستان و همسایه‌هایش از بمباران دشمن، زیان بسیار می‌دیدند. در شب‌هایی که آسمان ابری نبود، هواپیماهای دشمن را به یاری نور افکن‌های بسیار نیرومند می‌دیدند. ولی هنگامی که هوا ابری یا مه‌آلود بود، استفاده از نور افکن ممکن نبود.

برای ردیابی یا یافتن اجسام می‌توانیم به جای نور، از موج‌های صوتی بهره بگیریم. البته، در این صورت باید تواتر یا فراکانس صدا بسیار زیاد باشد. این همان خاصیتی است که خفاش به یاری آن پرواز می‌کند.

صداهایی که تواتر آن بیش از ۲۰ هزار بار در ثانیه باشد، برای انسان قابل شنیدن نیست. چون ردیاب صوتی در آب خیلی خوب کار می‌کند، صدا از اجسام سخت بهتر می‌گذرد. هم‌اکنون از وسیله‌های صوتی، برای ردیابی زیر دریایی‌ها

استفاده می شود .

البته از امواج صوتی نمی توان در ردیابی هواپیما استفاده کرد ، سرعت صدا در هوا کمی بیشتر از ۳۰۰ متر در ثانیه می باشد^۱ و در لایه های گوناگون جو ، این مقدار ، کم و زیاد می شود ، پس ردیابی با صوت ، امکان ندارد ، چیزهایی که در هوا یا زمین قرار دارند ، به یاری رادار ، ردیابی می شوند ،

رادار هدف را پیدا کرده و مسافت آن را اندازه می گیرد

۱ - پیش از اختراع هواپیماهای مافوق صوت ، استفاده از این ردیاب ها ، باهمه ی نارسایی ها منطقی می نمود ، ولی هم اکنون جت های بسیار سریع ، تندتر از صدا حرکت می کنند ،

رادار به جای نور یا صدا ، از موج های رادیویی بسیار نیرومند بهره می گیرد ، ردیابی و مسافت یابی به وسیله ی امواج رادیو ، هر روز گسترده تر می شود ، چون در شرایط گوناگون مورد استفاده دارد ، ابر و مه معمولی برای رادار خطر جدی به حساب نمی آیند ، و شب و روز برای آن فرقی نمی کند ، به همین دلیل ، در طول جنگ جهانی و پس از آن ، ردیاب و مسافت یاب رادیویی نامی آشنا است ،

به هر حال ، رادار از موج های رادیویی استفاده می کند ، امواج رادار ، همانند نور ماهیت الکترومغناطیسی دارند ، بیشتر دستگاه هایی که با برق کار می کنند این نوع امواج را تولید می کنند ، اگر جریان برق شهر را وارد سیم پیچی بکنیم ، نوساناتی در سیم ایجاد می شود و بخشی از انرژی برق به صورت امواج رادیویی در هوا پخش خواهد شد ،

سرعت امواج رادیویی کمتر از سرعت نور می باشد ، ولی این تفاوت بقدری ناچیز است که می شود از آن گذشت ، پس رادار همه ی وسایل را برای ردیابی دارد ، حال ببینیم چگونه این کار را می کند ؟

شکی نیست که خوانند تا حدودی با جواب این پرسش آشنا است ، خواننده همیشه با ردیابی با رادار RADAR سرو کار ندارد ، ولی در روزنامه ها ، برنامه های

تلویزیونی ، فیلم های علمی و اخبار ، بحث های زیادی درباره ی آن می شود ، در این گونه برنامه ها اغلب آنتن های گردان و ماموران رادار را می بینیم که مواظب " لکه های روشن " بر صفحه ی رادار هستند ، این لکه های نورانی بر صفحه ی کم نور رادار بخوبی دیده می شوند ، اکنون نگاه عمیق تری به موضوع بکنیم ،

شایسته تر است که با تعریف واژه " ردیابی " آغاز کنیم ، این واژه در نشریات مختلف ، به معنی استفاده از موج های رادیویی برای پیدا کردن اجسام و تعیین سو ، مکان و سرعت آنها ، در زمین ، آب و هوا آمده است ،

برای روشن شدن موضوع باید توضیح بیشتری داد ،

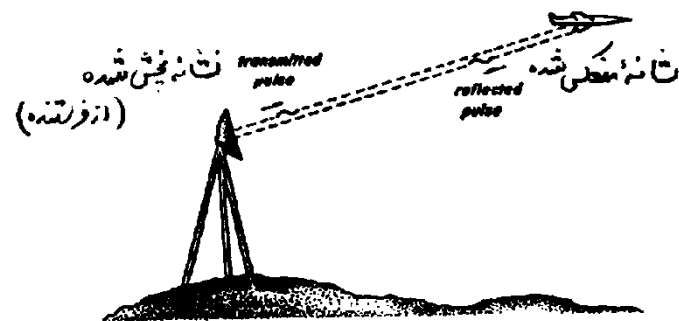
رادار موج های رادیویی را به فضا می فرستد ، می دانید که این کار ، به یاری

فرستنده انجام می‌شود. این موجها، جریان الکتریکی را به صورت نبض $PULSE$ پخش می‌کند. موج پس از مدتی به چیزهای اطراف ایستگاه می‌خورد و برمی‌گردد. گیرنده‌ی رادار، آنتن بزرگی دارد که می‌تواند این موجها یا نشانه‌های ضعیف را بگیرد.

اگر موجها با چیزی برخورد نکنند، نمی‌توانند دوباره به گیرنده‌ی رادار برگردند. به‌رحال موجهای رادیویی به مانعی برخورد خواهند کرد. موج هم مانند نور با برخورد به چیزها، یا برمی‌گردد یا پخش می‌شود.

موج برگشتی مانند نور یا صدای منعکس شده، پس از برخورد ویژگی‌های خود را حفظ می‌کند. موج برگشتی (که فرکانس آن تغییر نکرده است) پس از رسیدن به گیرنده، به نشانه‌ای بسیار نیرومند تبدیل می‌شود. هر قدر که جسم منعکس کننده بزرگتر باشد، نشانه‌ی گرفته شده نیرومندتر خواهد بود.

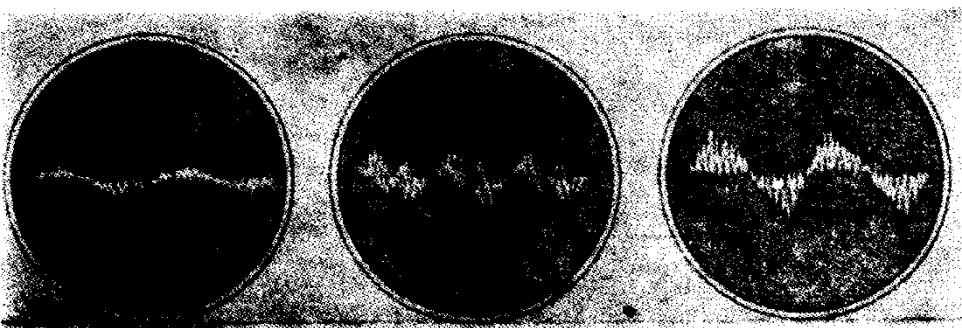
هر موج برگشتی به صورت نقطه‌ی روشنی بر صفحه‌ی رادار دیده می‌شود. هر قدر موج قویتر باشد، اثر آن نیز، بر صفحه پرنورتر خواهد بود.

فرستنده انرژی برق را به صورت امواج الکترومغناطیس پخش می‌کند. موج پس از برخورد به هدف برمی‌گردد. زمان رفت و برگشت را نیم می‌کنیم. فاصله هدف حاصل ضرب این مدت در ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر به دست می‌آید.

۱- علایمی که توسط رادار فرستاده و یا دریافت می‌شوند،

بعضی از چیزها چنان قرار گرفته‌اند که، موجهای منعکس شده از آنها به آنتن نمی‌رسند، این موجهای پخش شده نمی‌توانند اثری برگیرنده داشته باشند.

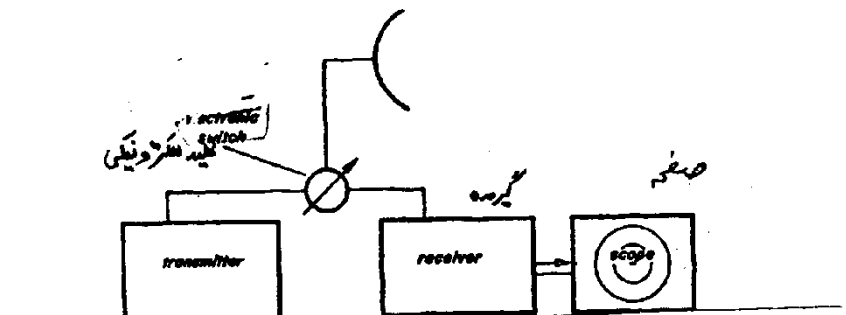

شکل و اندازه موجها را می‌توان بر صفحه رادار دید. این تصویر نشان دهنده نقاط بالا و پائین هر موج است. بالاترین و پائین‌ترین نقاط نشان دهنده فرکانس یا تواتر موج هستند. هر قدر طول موج کمتر باشد در مدت یک ثانیه تعداد نقطه‌های بالا (ماکزیم) و نقطه‌های پائین (مینیم) بیشتر خواهد بود. در نتیجه فرکانس بیشتر خواهد شد.

بازتاب شعاعها را، می‌توان به این گونه بیان کرد. آینه‌ی کوچکی بردارید و آن را روبروی خورشید بگیرید. خورشید مانند فرستنده کار می‌کند و به جای گیرنده‌ی نشانه‌ها نیز، می‌تواند از گریه، استفاده بکنید.

در اینجا آینه، شعاعها را منعکس می‌کند. تا هنگامی که بازتاب نور بر روی دیوارها سرگردان است، گریه آرام بر جای خود می‌نشیند. مثل این که موج بر گشتی به گیرنده نرسیده است. هم این که بازتاب نور با چشمان گریه برخورد کرد، حیوان چشمانش را می‌بندد. یعنی نشانه‌های منعکس شده را دریافت کرده است. این پایان آزمایش می‌باشد.

ممکن است که، پس از این آزمایش گریه فرار کند و مدتی پیش شما نیاید. ولی حقیقت آشکار، و دانش پیروز شده است. اگر نمی‌خواهید که این درد سرها

هر رادار از چند قسمت اصلی زیر تشکیل شده است ، فرستنده ، گیرنده که به وسیله کلید الکترونیکی روشن و خاموش می شوند و صفحه رادار ،

را داشته باشید ، کافی است که ، آزمایش را در نظر خود مجسم کنید ، نتیجه همان خواهد بود .

حالا ، پخش موج را بررسی می کنیم ، جسم پخش کننده می تواند از پیوستن چندین آینه ی کوچک ، در جهات مختلف تشکیل شود ، پس نشانه های منعکس شده در همه ی جهات حرکت خواهند کرد ، و چون هر کدام از آنها از هم جدا هستند ، توان کمتری خواهند داشت .

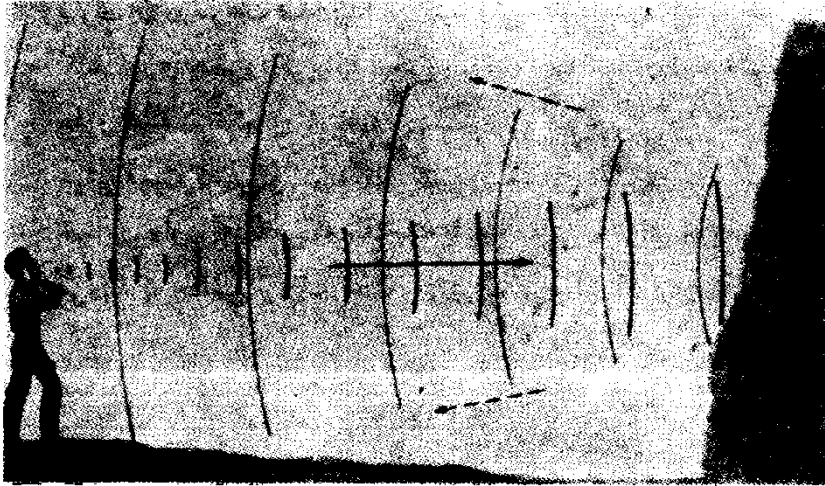
با این همه ، یک یا چند شعاع نوری یا موج به ناچار به آنتن برخورد خواهند کرد ، و گیرنده جسم منعکس کننده یا هدف^۱ را پیدا خواهد کرد . به هر حال ، این نشانه بسیار ناتوان می باشد ، و گیرنده باید بسیار نیرومند و حساس باشد . تا اینجا هدف هارا ، از نظر هندسی بررسی کردیم . در ضمن خوانندگان باید بدانند که ویژگی های فیزیکی اجسام ، در میزان بزرگی علائم بازگشتی (منعکس شده) تاثیر می گذارند . بهترین منعکس کننده ها فلزها هستند . هر چیزی که

۱- در واژه شناسی رادار ، هر چیزی که موج یا نشانه را بر گرداند هدف نامیده می شود .

برق را خوب هدایت می کند ، علائم را به خوبی باز می گرداند . اجسام هادی بخش کوچکی از نیرو یا انرژی موج را می گیرند ، و نشانه ی برگشتی ، تقریبا " با همان نیروی نخستین به گیرنده بر می گردد .

اجسام عایق بخش بزرگی از انرژی موج را جذب می کنند ، و بازتاب آنها بسیار نامحسوس می باشد . با این همه ، هر مانعی که بر سر موج رادیویی باشد ، قسمتی از انرژی آن را بر می گرداند . حتی ابرها ، هر قدر هم که رسانای (هادی) خوبی به نظر نمی رسند ، باز هم می توانند ، نقطه ای روشن بر صفحه ی حساس رادار ایجاد کنند .

توجه کنید ، به حایی مانند دره یا تالار خالی که ، صدا به خوبی از آن منعکس می شود ، بروید ، چندین بار داد بزنید ، اگر خوش اقبال باشید ، بازتابش صدا را چندین بار خواهید شنید ، اگر باز هم پژواک ر نشنیدید ، دوباره داد بزنید ، صدا دوباره باز خواهد گشت ،

با گوش دادن به انعکاس صدا (پژواک) می توان به وجود مانع (یا هدف) پی برد ، البته توجه دارید که موجهای برگشت (پژواک) ضعیف تر از موجهای فرستاده شده هستند .

ولی اگر پشت سرهم فریاد بکشید ، پژواک را نخواهید شنید ، زیرا صدایتان (که قویتر است) ، آن را می پوشاند ، (حتی اگر فاصله ی شما و منبع انعکاس (یا پژواک) کمتر از ۲۰ متر باشد ، گوش شما صدای اصلی و پژواک را نمی تواند از هم تمیز بدهد) بنابراین رادار برای حل این مشکل موج نمی فرستد و صبر می کند ، تا نشانه های بازتابش به گیرنده برسند ،

ولی برخی رادارها پشت سر هم موج می فرستند ، آن ها را رادار با موج پیوسته (CW) می خوانیم ، حال ببینیم این گونه رادارها نشانه های بازتابش را

فصل دوم

رادار و بازتابش موج

می دانیم که در ردیابی رادیویی ، به فرستنده ، آنتن ، گیرنده ی نیرومند و نشانه و جسم منعکس کننده (هدف) ، نیاز داریم ، ولی نمی دانیم که ، چگونه آنها را وادار به همکاری بکنیم ، ترتیب این دستگاه ها با هم فرق دارد ، هر بار که ترتیب را عوض کنیم ، ایستگاه رادار نیز ، با روش دیگری کار خواهد کرد ، رادار نخست ، امواج رادیو را به صورت نبض های کوتاه مدت (در حدود چند هزارم یا میلیونیم ثانیه) ، پخش می کند ، هنگامی که فرستنده نبض را پخش می کند ، گیرنده را خاموش می کنند تا نبض فرستاده شده (پیش از بازگشت) ، به آن آسیب نرساند ^۱ .

پس از آن که فرستنده پخش موج را تمام کرد ، گیرنده روشن و منتظر می شود تا نشانه ی ضعیف (بازتابش) برگردد ،

پس از مدتی نشانه ی بازتابش بر می گردد ، فرستنده را دوباره روشن و گیرنده را خاموش می کنند ، این کارها تا زمانی که رادار کار می کند تکرار می شود ، برای فهم بهتر مطلب لازم است به تجربه ای که حتما " به آن برخورد کرده اید ،

۱ - توجه دارید که اگر در این هنگام گیرنده کار نکند ، موج های فرستنده به علت قوی بودن ، گیرنده را از کار خواهند انداخت ،

چگونه دریافت می‌کند؟ موج رادیویی از ، نوسان‌های الکترومغناطیسی با فرکانس (نواتر) ویژه ، تشکیل می‌شود ، فرض می‌کنیم که نشانه با فرکانس شماره ۱ پخش می‌شود ، در این صورت موج رادیویی به هدف ایستاده‌ای (متوقفی) ، بر خورد کند با همان فرکانس باز خواهد گشت .

ولی هنگامی که هدف حرکت می‌کند ، نشانه‌ی بازگشتی همان فرکانس را ندارد ، اگر هدف به رادار نزدیک شود ، فرکانس بیشتر می‌شود ، و اگر از آن دور شود ، فرکانس کمتر خواهد شد ، در مورد صدا ، این پدیده ^۱ را ، می‌توان با گوش دادن به سوت قطار (در حال حرکت) آزمود ، هنگامی که قطار به شما نزدیک می‌شود ، صدای زیرتری را می‌شنوید ، به هنگام دور شدن قطار ، صدا بم‌تر خواهد شد .

گیرنده‌ی رادار ^۲ چنان تنظیم می‌شود که فرکانس‌های فرستاده شده را نمی‌تواند بگیرد ، این دستگاه فقط نشانه‌هایی را که فرکانس آنها بالاتر یا پایین‌تر از فرکانس اصلی است ، دریافت می‌کند ، بدین ترتیب رادار چیزهای ایستا (ثابت) را با هم برابر نمی‌بیند (فرکانس بازتابش و فرستنده برابرند) . از سوی دیگر ، رادارهای دوپلر (که از همین اثر یاری می‌گیرند) نمی‌توانند فاصله‌ی هدف را ، تعیین کنند ، این اشکال در نوع دیگری از رادارهای رفع شده است .

در این رادار ، فرستنده با فرکانس متغیر یا مدوله شده کار می‌کند ، به همین جهت ، به نام F_{PM} (مدوله کردن فرکانس) ، خوانده می‌شود ، برای مثال ، این نوع رادار ، در نخستین فاصله‌ی زمانی موجی با فرکانس شماره ۱ می‌فرستد ، دومین فرکانس موجی در فاصله‌ی زمانی دوم ، و سومین فرکانس نیز به همین ترتیب فرستاده می‌شود .

پس در فاصله‌ی زمانی دهم ، فرکانس شماره ۱ پخش خواهد شد ، در این لحظه رادار برای یازدهمین بار دوباره از فرکانس شماره ۱ شروع می‌کند ، و پخش

۱- این پدیده را به نام یا بندماش، اثر دوپلر می‌نامند ،

۲- راداری که موج‌ها را به دنبال هم می‌فرستد ،

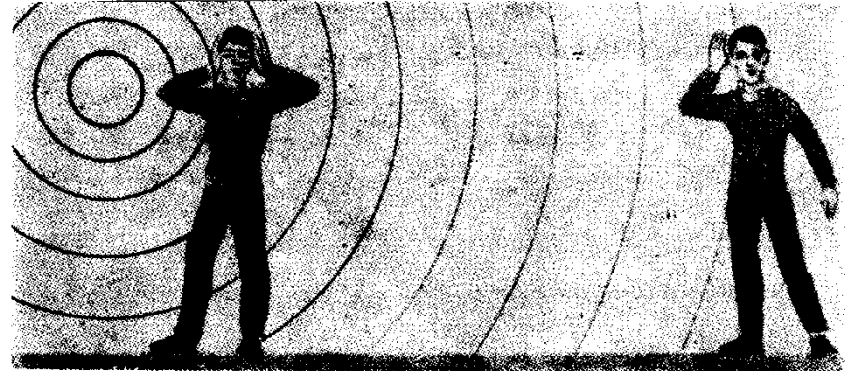
فرکانس‌ها پشت سر هم تکرار می‌شود ، گیرنده در فاصله‌ی زمانی معین غیر از موجی که در همان فاصله‌ی زمانی فرستاده می‌شود ، موج‌های دیگر را می‌گیرد ، قبلاً گفتیم که مزیت این نوع رادار در تعیین فاصله‌ی هدف می‌باشد ، حال ببینیم که این اشکال انواع دیگر ، به چه ترتیب رفع می‌شود ، فرض کنیم که فرستنده فرکانس شماره ۶ را پخش کند و گیرنده ، فرکانس شماره‌ی ۲ ، از فاصله‌ی زمانی دوم دریافت کند ، تندی پخش موج که همان سرعت نور باشد ، در دست است .

انتشار موج در محیط را می‌توان به حلقه‌های آب مانند کرد ، فاصله بین هر موج یکسان است و با شمردن تعداد موج‌ها می‌توان به مسافت پیموده شده پی برد ،

از سوی دیگر ، نشانه سفر خود را ، در چهار فاصله‌ی زمانی پیموده است ، پس از ضرب کردن سرعت موج در زمان ، می‌توان به مسافت رفت و برگشت نشانه دست یافت و سپس با نصف کردن آن ، فاصله‌ی هدف را بدست آورد ، این رادار می‌تواند هدف‌های ثابت و متحرک را ردیابی کند ، ولی در مورد هدف‌های متحرک پدیده‌ی دوپلر را باید در نظر گرفت (بعین مسئله ، بعداً اشاره خواهد شد) ، رادارها با اینکمانوع‌زبادی دارند و کارهای گوناگونی می‌کنند ولی ترتیب و

ساختمان اصلی از دو گروهی که اشاره شد تجاوز نمی‌کند .
 اکنون ، به نقش رادار در ارتش می‌پردازیم .

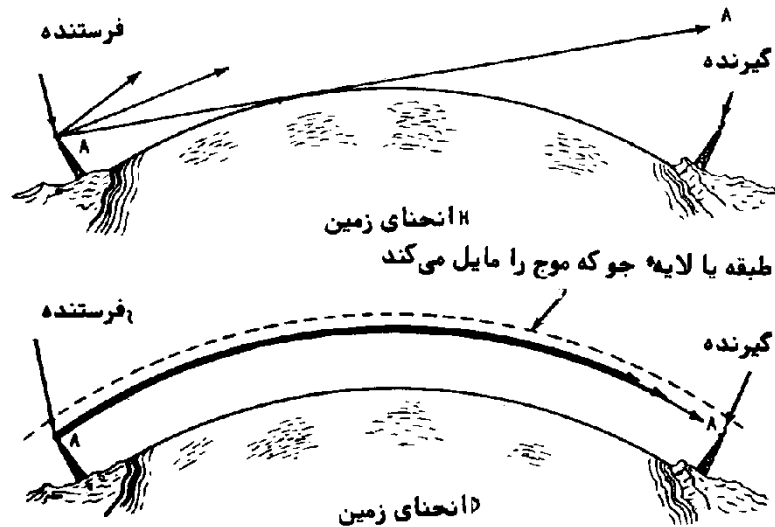

امواج رادیویی هم مانند صدا پس از برگشت ناتوان می‌شوند ، موج برگشت را به یاری تقویت‌کننده‌ها چندین بار قوی‌تر می‌کنند ، در مورد صدا این کار به وسیله بلندگو انجام می‌شود .

فصل سوم

رادار در نیروهای رزمی

پیش از پیدایش رادار ، کشتی‌هایی که در تاریکی شب حرکت

پیشگامان دانش رادار با موج‌های رادیویی سروکار داشتند ، در تصویر بالایی دو فرستنده و گیرنده رادیویی می‌بینیم که بر اثر انحنای زمین نمی‌توانند با هم تماس داشته باشند .

در تصویر پایین موج‌های رادیویی بر اثر برخورد به طبقه‌ای که از مسیر راست خود منحرف شده‌اند و تقریباً "زمین را دور زده‌اند" ، به یاری این امواج جورا بررسی می‌کنیم .

می‌کردند ، بر اثر برخورد به صخره‌ها ، و یا کوه‌های یخ ، غرق می‌شدند . برای جلوگیری از این برخورد ، به یاری امواج صدا ، از وجود کوه‌یخی یا صخره با خبر می‌شدند .

آزمایش‌هایی که پوپوف انجام داد ، به پیدایش رادیو کمک بسیار کرد ، او برای نخستین بار ، بدون استفاده از سیم ، موفق به برقراری ارتباط رادیویی بین دو کشتی شد . بعدها بی‌سیم (رادیو) به وسیله مارکونی کامل‌تر شد . ولی نخستین پیشگام در راه اختراع رادار ، دانشمندی به نام م . بونچ بروویچ بود ، او در سال ۱۹۳۱ ، ایستگاهی به نام " صدابرداری از طبقه یونوسفر (جو) " را ، در شوروی بنا نهاد . از این ایستگاه برای بررسی لایه‌های جو بهره برداری می‌شد .

پیش از جنگ دوم جهانی ، از ردیابی رادیویی ، به عنوان وسیله‌ی صلح - طلب استفاده می‌شد ، ولی هنگامی که دانشمندان در آرامش به کار خود در آزمایشگاه‌ها ادامه می‌دادند ، انقلاب تکنولوژی در ارتش‌های دنیا در حال تکوین بود . نظامیان دریافته بودند که یافته‌های علمی می‌تواند برای پیروزی در نبردها و یا حتی جنگ‌های گسترده به آنان کمک کند ، ردیابی و دیگر یافته‌های دانش و فن در فهرست نیروهای مسلح قرار گرفت ، کم‌کم ارتش رادار را تحت نظر گرفت ، زیرا به امتیازهای بهره‌برداری از ردیابی ، پی برده بود .

امتیاز ویژه‌ی ردیابی - دیدن ولی دیده نشدن - همواره جزء رویاهای بی - شمار سربازان بوده است ، رادار این رویا را تا اندازه‌ای به حقیقت نزدیک می‌کرد ، پس هر آنچه با رادار پیوند داشت ، جزو اسرار محرمانه شد ، در انگلستان رادار سلاحی بسیار محرمانه به شمار می‌آمد ، در آمریکا سندهای مربوط به رادار این یادداشت را یدک می‌کشیدند ؛ " پس از خواندن بسوزانید . " خوشبختانه یادداشت پیش از خواندن سوزانده شود به آنها نمی‌افزودند . با اینکه با این کار راز رادار کاملاً پوشیده می‌ماند ، ولی مانع پیشرفت می‌شد .

ولی با وجود این ، همه‌ی کارهای سودمند برای توسعه‌ی این دانش ، در همه‌ی کشورهای پیشرفته به یک اندازه پیش می‌رفت . دانشمندان و مهندسان در

کشورهای گوناگون عملاً " در یک زمان به یافته‌ها ، اندیشه‌های فنی و پیشرفت‌های مشابهی دست یافتند .

در پایان دهه‌ی سوم ، ایستگاه‌های رادار در کشورهای آمریکا ، آلمان ،

شوروی ، انگلستان و فرانسه نمایان شدند . پس بهره‌برداری اختصاصی از رادار مسئله‌ای نبود ، اکنون جنگ از زمین ، هوا و دریا به آسمان هم کشیده شد . در این نبرد ، برتری ، بیشتر به استادی و مهارت مهندسان در پشت جبهه بستگی داشت تا شمار رادارها .

به این ترتیب ، رادار به نیروهای رزمی پیوست . این مسئله به توسعه‌ی روز افزون رادار کمک بسیار کرد . چه ، نیروهای مسلح برای بررسی رادار شوق بسیار داشتند و مردان جنگجو برای گسترش آن از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کردند . رادار برای ارتش چه می‌کند ؟ برای پاسخ به این پرسش باید ببینیم که رادار در نیروهای رزمی نوین چگونه و کجا به کار می‌رود . پاسخ چندان هم ساده نیست . نظامیان به آسانی دانستنی‌های رادار را با روزنامه‌ها در میان نمی‌گذارند . مقاله‌های بسیار کمی درباره‌ی رادار در مجله‌ها یا روزنامه‌ها چاپ می‌شود . ولی این نوشته‌ها ، موضوع‌های بسیار کلی هستند و بدتر از آن به صورت آگهی‌هایی برای فروش رادار در آمده‌اند و تولید کارخانه‌ی ویژه‌ای را ، بالا می‌برند . اگر از کاربرد رادار در هواپیمایی کشوری ، راه‌آهن و یا کشتی‌های بازرگانی

سخن بگوییم ، کارمان بسیار آسانتر می‌شود . چون رادارهای نظامی و غیرنظامی با همان اصول کار می‌کنند . پس هیچ اشکالی ندارد که ، کنترل پرواز در نیروی هوایی را به یاری رادارهای موجود در فرودگاه‌ها توضیح دهیم . اگر سخن از رادار نیروی دریایی باشد به کاربرد آن در کشتی‌های بازرگانی مراجعه می‌کنیم .

ولی رادار در نیروهای مسلح به نسبت به زمینه‌ی غیر نظامی ، از کار برد گسترده‌تری ، بهره‌مند است به این دلیل طبقه‌بندی رادار بر پایه‌ی خدمات ویژه‌ای است که در زمینه‌های زیر می‌باشد ؛ نیروی هوایی ، لشکرهای موشک بر ، نیروی دریایی و زمینی .

نخستین ایستگاه‌های رادار در نیروهای مسلح ، هواپیماهای دشمن را ردیابی می‌کردند و در دفاع ضد هوایی به کار می‌رفتند . پس از آن لشکرهای موشک‌برپید شدند ، مردانی که با موشک سروکار داشتند ، سمت رهبری را به دست گرفتند ، و آن را تا زمان درازی در دست خود داشتند ، حال بررسی تاریخ رادار را با کاربرد کلی آن در نیروی هوایی و هواپیمایی آغاز می‌کنیم .

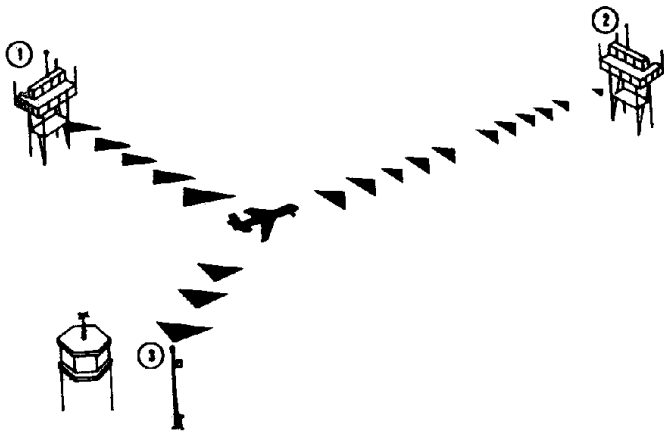
فصل چهارم

رادار و هواپیمایی

سازمان هواشناسی ، در نزد اشخاصی که با آسمان و پرواز سروکار دارند ، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است ، به همین جهت از آن‌ها این که مورد استفاده این سازمان است آغاز می‌کنیم ، رادار هواشناسی ، این وسیله / ابزار / به ویژه جبهه‌های توفان را می‌یابد ، زمان وقوع را حدس می‌زند ، و بر پیدایش و گسترش باد و گردباد نظارت می‌کند ، دانستنی‌های به دست آمده ، طی گزارش‌های هوا - شناسی ، به همه‌ی فرودگاه‌ها و مراکز نظارت بر رفت و آمد هوایی ، بخش ناحیه می‌شود .

در سال‌های گذشته ، طرحی در آمریکا زیخته شد تا اطلاعات هواشناسی به یاری رادارهای هواپرد (سوار بر هواپیما) ، گردآوری کنند ، بنا بر گفته متخصصان بیست و دو هواپیما ، بطور مداوم دانستنی‌های هواشناسی را به مراکز محاسبه می‌فرستند و می‌توانند آب و هوای هر نقطه از دنیا را گزارش کنند .

اکنون در فرودگاه‌های نیروی هوایی دست‌کم یک یاندر برای برخاستن و فرود هواپیما هست ، برای جلوگیری از برخورد در روی باند ، باید از رادار کمک خواست تا رفت و آمد هوایی ، کنترل شود ، این دستگاه همراه کامپیوتر کار می‌کند و هواپیما را در نشستن و برخاستن یاری می‌کند برای این کار به وسیله‌ی مجموعه‌ی رادار - کامپیوتر ، زمان پرواز ، نوبت هواپیما ، ظرفیت باند و دیگر عوامل را ، در نظر می‌گیرند .

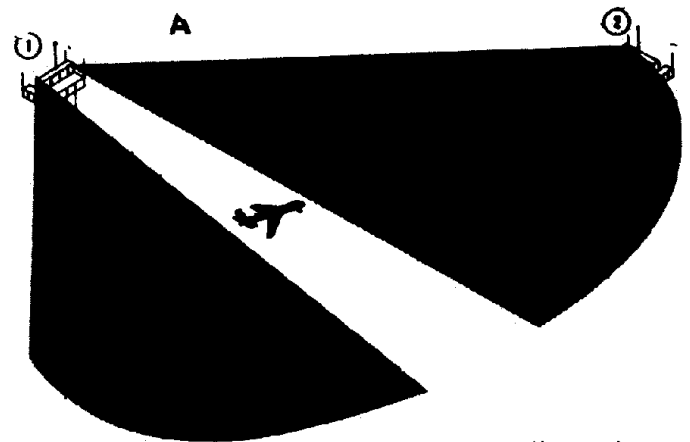

مرحله آخر از کنترل زمینی (ب) ایستگاه (۲) همه هواپیماها به جز یکی را که در تقاطع موج‌های ایستگاه (۱) و (۲) قرار می‌گیرد، متوقف می‌کند. سپس موج شناسایی با رمز ویژه را به سوی هواپیما می‌فرستد، هواپیما پاسخ می‌دهد. در این تصویر می‌بینید که دو ایستگاه شناسایی (۱) و (۲) به همراه ایستگاه سوم به پاسخ هواپیما برای اجازه عبور گوش می‌دهند. در این نوع هدایت، موقعیت و مشخصات هواپیما به باری‌موج روشن می‌شود

مثال، اگر مرکز این سیستم رادار در بروکسل باشد می‌تواند بر همه‌ی فرودگاه‌های بزرگ در اروپای باختری نظارت کند. در این سیستم، نشانه‌های گرفته شده از هواپیما، به کامپیوتر داده می‌شود.

این کامپیوتر هواپیماها را مشخص می‌کند و مسیر حقیقی آن‌ها را با آن‌چندر حافظه‌اش ثبت شده است، مقایسه می‌کند. اگر هواپیمایی از مسیر تعیین شده دور شود، و یا هواپیمای بیگانه‌ای وارد حریم هوایی شود، سیستم به هواپیماهای بازدارنده هشدار خواهد داد.

این سیستم با هواپیماهایی سروکار دارد که در حال پرواز و یا نزدیک شدن به فرودگاه هستند. برای فروداز رادار دقیق‌تری بهره می‌گیرند. این سیستم رادار از دو موج استفاده می‌کند. یکی از آن‌ها هواپیما را به خط میانی باند هدایت کرده

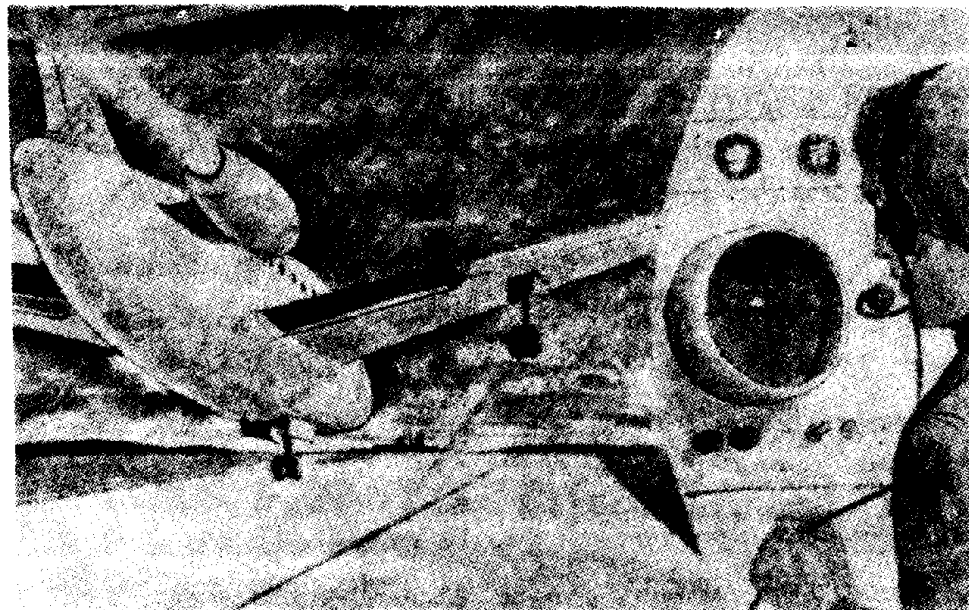
کنترل زمینی فرود (الف) ایستگاه‌های زمینی (۱) و (۲) هم زمان هواپیما را برای فرود هدایت می‌کنند. آنتن گردان نشانه‌های رادیویی را طوری پخش می‌کند که فقط برای یک هواپیما راه فرود باز باشد (نوعی چراغ دریایی). در این تصویر می‌بینیم که زاویه موج رادیویی از ایستگاه (۱) چنان انتخاب شده است که فقط یک هواپیما را در بر می‌گیرد.

نوعی رادار که در برج مراقبت به کار می‌رود، می‌تواند باند فرودگاه را تحت نظر داشته باشد، و هر ساعت هفتاد هواپیما را برای برخاستن و نشستن راهنمایی کند. یقیناً انجام چنین عملی بدون استفاده از رادار مقدور نیست.

در شوروی این کار با سیستم ویژه‌ای انجام می‌شود. به این ترتیب، هواپیما را تا مسافت چندین صد کیلومتر و بلندی چند هزار متر ردیابی کرده‌اند و تا هنگام فرود، آن را تعقیب می‌کنند. این سیستم در چند ثانیه هواپیما را مشخص و ارتفاع آن را حساب می‌کند. نخستین بار از این روش، برای نظارت بر رفت و آمد هوایی در دور و بر مسکو بهره‌برداری شد. خدمات آن تا به امروز از دقت بسیار و اعتماد، برخوردار بوده است.

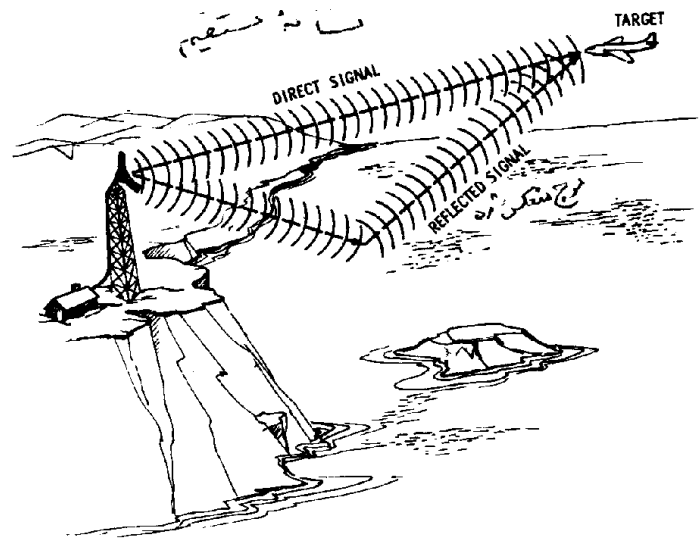
این گونه رادارها هم‌زمان می‌توانند تا ۲۰۰ هواپیما را راهنمایی کنند. برای

و دیگری زاویه فرود را تعیین می‌کند .
 هر کدام از موج‌ها بر روی صفحه‌ی رادار مربوطه لکه‌ای تولید می‌کنند . این رادار در برابر مراقب رفت و آمد هوایی ، قرار دارد . مراقب با نگاه کردن به صفحه بی می‌برد که کی هواپیما درست فرود نمی‌آید و یا زاویه‌ی فرود آن درست نیست و بی‌درنگ خلبان را خبردار می‌سازد .
 هم‌اکنون ، در بیشتر فرودگاه‌ها ، یک کامپیوتر وظیفه‌ی خلبان و مراقب را با هم انجام می‌دهد ، تا از وقوع هرگونه حادثه‌ای جلوگیری شود .
 سیستمی که هواپیما را در هر شرایط آب و هوا ، برای فرود راهنمایی می‌کند ، فرود خودکار ، به وسیله‌ی کنترل آرزمین خوانده می‌شود . بدون این سیستم همه‌ی هواپیماها و بمب‌افکن‌ها از کار خواهند افتاد .

در فرودگاه‌ها برای هدایت هواپیما از رادار بهره می‌گیرند .

هم‌اکنون ، در میان رادارها ، راداری که از پیش‌خبر می‌کند ، از پیشرفته‌ترین امکانات برخوردار است . این رادار با فرستنده‌های بسیار نیرومند و آنتن‌های بزرگ با ردیابی گسترده‌تر مجهز است .
 رادار هشدار دهنده مانند دستگاهی کار می‌کند که بر فرودگاه‌ها نظارت دارد ولی هدف آن‌ها با هم یکی نیست ، رادارهای ناظر بر فرودگاه‌ها می‌کوشند تا حداقل امکان هواپیماهای بیشتری را برای پرواز و فرود هدایت کنند ، ولی این دستگاه‌های اخطار دهنده تلاش می‌کنند تا هر چه بیشتر ، هواپیماهای دشمن را بیابند و نابود کنند .
 در جنگ دوم جهانی رادارهای اخطار دهنده هواپیمای دشمن را در ردیابی می‌کردند و بدین ترتیب ، جنگنده‌های دوست وقت کافی برای نابودی آن‌ها داشتند ، در سال‌های اخیر رادارهای مجهز جدید ، دشمن را پیش از این که به خط پشتیبانی رسیده باشد می‌یابند ، بنابراین حمله‌ی غافلگیر کننده ، خیلی کم به نتیجه می‌رسد ، هنگامی که هواپیمای دشمن به خط پشتیبانی (دفاع) می‌رسد ، رادار اخطار دهنده به راداری که جنگنده‌ها را هدایت می‌کند خبر می‌دهد .
 افسری که با رادار ناظر بر جنگنده کار می‌کند چشم از صفحه بر نمی‌دارد تا از چگونگی هواپیماهای دوست و دشمن مطمئن شود ، سپس به خلبانان جنگنده‌ها خبر می‌دهد که مسیر ، تندی و یا بلندی خود را تنظیم کنند . در جنگ دوم جهانی ، این افسران می‌توانستند نبرد هوایی را ببینند و زمان کافی برای راهنمایی جنگنده‌ها داشتند .
 امروزه با وجود جنگنده‌هایی که با تندی بیش از صدا حرکت می‌کنند ، موقعیت پرواز چنان پیچیده است که افسر راهنمایی بدون رادار نمی‌تواند با این دشواری روبرو شود راداری که هواپیما را کنترل می‌کند نسبت به نوع هشدار دهنده برد کمتری دارد ، ولی موقعیت هواپیما را با دقت بسیار تعیین می‌کند . این کار برای هدایت (هواپیمای) جنگنده تا زمانی که هدف به حد ردیابی رادار سوار بر هواپیمای جنگی برسد ، مهم می‌باشد .

ردیابی هواپیما به یاری رادار

فصل پنجم

رادار و نبرد هوایی

گفتیم که رادارهای زمینی موقعیت هواپیما را بهتر پیدا می‌کنند ، ولی اگر هواپیمای دوست به هدف زیاد نزدیک شود ، رادار زمینی ممکن است که آن‌ها را در خط مستقیمی ببیند ، گاهی تصویر هواپیما و رادار چنان نزدیک به هم می‌شود که تشخیص آن‌ها ممکن نیست ، بنابراین هواپیماهای جنگنده را با رادار مجهز می‌کنیم .

هنگامی که اشعه‌ی (ستون باریکی از موج‌های رادیویی) رادار سوار بر هواپیما به هدف می‌خورد ، هواپیما می‌تواند به آن نزدیک شده ، حمله کند ، همه دانستی

هایی که برای آتش‌لازمست مانند ، مسافت و بلندی هدف ، بر روی صفحه نمایان می‌شود و خلبان بدون دیدن هدف می‌تواند آن را از بین ببرد ، تنها کاری که خلبان می‌کند اینست :

به موقع دکمه‌ی آتش را بزند ، در برخی موارد این کار به وسیله‌ی کامپیوتر صورت می‌گیرد . البته فکر نکنید که در نبرد راستین ، خلبان کاری نمی‌کند واقعیت به سادگی داستانی که گفتیم نیست .

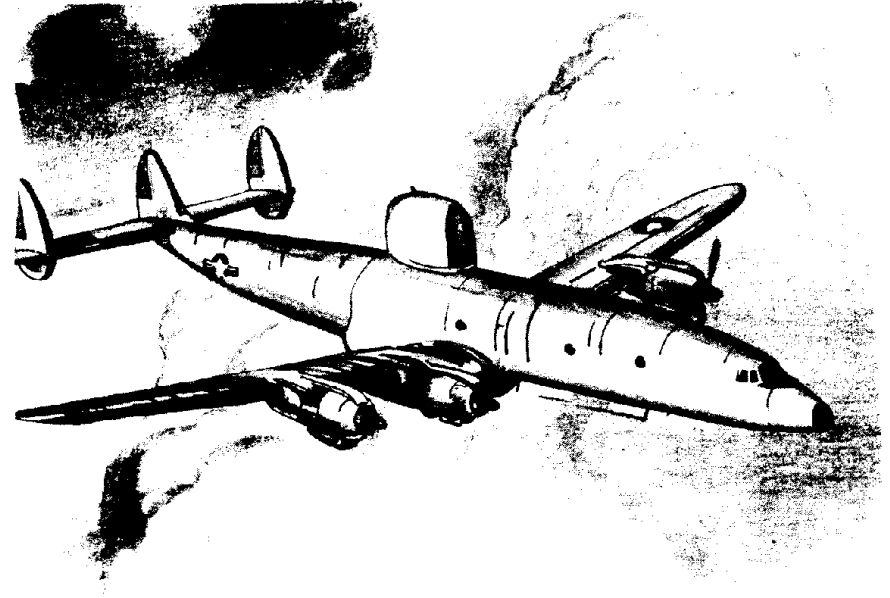

شکل ۱۳

هنگامی که هدف به حد ردیابی نزدیک می شود ، فاصله آن با جنگنده چنان کوتاه می شود که دو لکه آن (اشعه برگشتی هدف و جنگنده که بر روی صفحه ظاهر می شود) بر روی هم می افتد ،

یکی از نقاط ضعف هواپیماهای جنگنده این است که به آسانی از پشت مورد هجوم فرار می گیرند ، در حقیقت حمله به دم هواپیما ، " مرگ " حتمی به بار می آورد ، به خاطر همین نقطه ضعف متخصصان در صدد بر آمدند تا از دم هواپیما حمایت کنند ، یکی از این دستگاه ها حمایت کننده رادار اخطار دهنده ای است که بر دم هواپیما سوار می شود و هواپیماهای دشمن را تا نزدیکی برد آتش ردیابی می کند ،

یکی دیگر از ابزار به کار رفته در بمب افکنها ، رادار گردان است ، این دستگاه اطراف زمینی را که هواپیما بر فراز آن در پرواز است نگاه می کند ، و اشعه ی پخش شده از آن ، زمین و هر چیز دیگر را نقاشی می کند ، جنگل ، دشت های شخم زده ،

هواپیمای مجهز به رادار در خدمت نیروی هوایی

رودها و ساختمان ها اشعه را به صورت های متنوعی منعکس می کنند و تصویر آن ها بر روی صفحه فرق می کند ، تصویر صفحه به عکس سیاه و سفید می ماند ،

چیزهای فلزی مانند خط آهن ، پل ها و بناها بهتر دیده می شوند ، خلبان با داشتن چنین نقشه ای می تواند به آسانی راهش را پیدا کند و هدف های مناسبی برای بمباران برگزیند ، کامپیوتر هواپیما با محاسبه ی سرعت و ارتفاع هواپیما ، نشانه ی مناسبی بر صفحه (رادار) می گذارد ، تا زمان ریختن بمب را نشان دهد ، هرگاه که موج برگشتی (انعکاس هدف) و نشانه ی روی صفحه ، روی هم قرار بگیرند ، بمب ها بی درنگ رها می شوند و بر سر دشمن فرود می آیند ، در نبرد ، همیشه خطر حمله ی اشتباهی از سوی خودی وجود دارد ، برای

جلوگیری از این پیش آمد ، به سربازان یاد می دهند که هواپیما ، تانک و دیگر جنگ افزارهای دشمن را از روی سایه ای که می اندازند بشناسند ، در عین حال ، رادار سایه یا شیخ هواپیما را نشان نمی دهد ، پس ، شناسایی هواپیما به چه ترتیب صورت می گیرد ، برای این کار ، هواپیماها ، واحدی به نام " شناخت دوست یا دشمن " با خود حمل می کنند که از یک گیرنده و فرستنده ساخته می شود ، گیرنده نبض (نشانه) پرستی از یک رادار دوست می گیرد ، فرستنده را روشن می کند ، و نشانه ای برای شناسایی هواپیمای دوست یا دشمن می فرستد ، این نشانه ی رادیویی بر صفحه ی رادار ، و در کنار لکه ای می نشیند که از برخورد موج رادار با هدف به وجود آمده است ، این نشانه گویا زبان دارد و می گوید ؛ " من دوستم " ،

برای این که دشمن از همان فرکانس " دوست یاب " استفاده نکند ، فرستنده با رمز کار می کند ، و گیرنده ی زمینی طوری میزان شده است که ، تنها همان رمز را می گیرد ، پس گیرنده نشانه های دشمن را رد نخواهد کرد ، به این ترتیب مأمور مخابرات متوجه می شود که لکه ی صفحه از آن هواپیمای دشمن می باشد ،

همه ی انواع رادارهایی که در بالا نام برده شد ، برای کنترل رفت و آمد هوایی در داخل آمریکا به کار برده می شود ، این سیستم در فرودگاه ها ۲۰ رادار برای شناسایی هواپیماهای در حال دور شدن یا نزدیک شدن به باند ، و همچنین

کنترل با بیست بخش پرواز مجهز است و فرود آن‌ها دارد. علاوه بر این، این سیستم به شبکه‌ای با بیست بخش مجهز است. این گونه رادارها با حد ردیابی سیصد کیلومتری کار می‌کنند، غیر از این، هر فرودگاه برای خودش سرویس نظارت بر رفت و آمد هوایی دارد که از یک رادار با حد ردیابی ۸۰ کیلومتر و رادار هوا-شناسی نیرومندی تشکیل می‌شود، تا مسافت هواپیما را اندازه بگیرد، و بلندی و دیگر مشخصات آن را تعیین کند.

هواپیماهای کوچک خصوصی از راه‌های ویژه‌ای نمی‌گذرند و برنامه‌ی قبلی ندارند، به همین دلیل کسانی که بر رفت و آمد هوایی نظارت می‌کنند، به این گونه هواپیماها توجه زیادی دارند، بدتر از این، انعکاس آن‌ها بر صفحه‌ی رادار، بسیار ضعیف است و ناظر ممکن است آن‌ها را گم کند. پس هواپیماهای خصوصی منعکس‌کننده‌های فلزی با خود حمل می‌کنند که بازتاب یا پژواک راداری آن‌ها از نظر بزرگی و شدت با جت‌ها برابر می‌شود بدین ترتیب مأمور ترافیک هوایی، به موقع می‌تواند این هدف‌های خطرناک را ببیند.

فصل ششم

رادار و موشک

لشکرهای موشک‌بر بخش کوچکی از ارتش‌ها را تشکیل می‌دهند، ولی در استفاده از رادار، از نیروی هوایی پیشی گرفته‌اند و موقعیت ممتازی دارند، همه‌ی کارهای مربوط به موشک، به‌هر نحوی به رادار بستگی دارد. برای نمونه موشک‌های بالیستیک را در نظر بگیرید، این نوع موشک‌ها دو نوع مسیر دارند، هنگامی که موتور موشک روشن باشد، موشک مسیر معینی دارد ولی هنگامی که موتور خاموش باشد، موشک در مسیر بالیستیک^۱ می‌افتد.

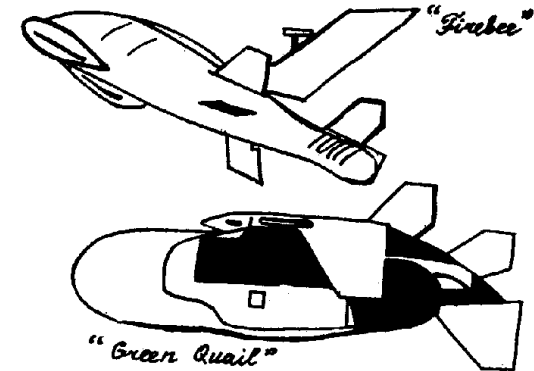
در این حالت موشک مسیری منحنی (مانند سنگ) دارد که به وسیله‌ی بزرگی و سوی سرعت در لحظه‌ی پرتاب و جرم آن تعیین می‌شود^۲، موشک بالیستیک راتا هنگامی که موتور آن کار می‌کند، می‌توان کنترل کرد، پس از خاموش شدن موتور، هیچ کاری نمی‌شود کرد. اگر بخواهیم که موشک به هدف بخورد، باید سرعت و جهت آن را پیش از خاموش کردن موتور تنظیم کنیم.

۱- به معنی پرتابی، از واژه بالیست آمده است که از اسلحه‌های پرتابی کهن بوده است.

۲- در این جا منظور از لحظه‌ی پرتاب در مورد موشک، زمانی است که موتور خاموش می‌باشد و نیرویی به موشک وارد نمی‌کند. م

رادارهایی که در ایستگاه پرتاب قرار دارند ، در هدایت موشک نقش بزرگی دارند ، آنان همیشه مسیر پرواز را زیر نظر دارند ، و هرگاه موشک از راه خود منحرف شود ، دستور می دهند ، موتورهای هدایت کننده روشن شوند ، این هدایت کننده ها موتورهای کوچکی هستند ، ولی نیروی آنها آن قدر هست که بتواند انحراف های کوچکی در سرعت و سوی حرکت ایجاد کند ، هنگامی که موشک به نقطه دلخواه در مسیر دایره مانند برسد و تندی آن مناسب باشد ، موتورهای اصلی و هدایت کننده خاموش می شوند .

مرحله پایانی در هدایت موشک با دایره های بالیستیک (پرواز آزاد) آغاز می شود ^۱ ، رادار باز هم به تماشای پرواز ادامه می دهد ولی کنترل موشک امکان ندارد ، زیرا موتورهای آن خاموش شده است .

دو موشک نوین که با رادار هدایت می شوند

۱- باید توجه کرد که موشک بر اثر شتابی که دارد تا اندازه ای به پرواز ادامه می دهد و از قوانین حرکت پرتابی پیروی می کند .

معمولا "موشک های بالیستیک برای حمله به هدف های استراتژیک (سوق الجیشی) طرح می شوند ، آنها را به سوی تاسیسات با اهمیتی که نمی توانند جای خود را تغییر دهند ، مانند : مجتمع های صنعتی ، مرکزهای اداری ، بندرهای بزرگ ، پایگاه های موشک و غیره پرتاب می کنند ، اگر موشک در مسیر درستی رها شود ، با وجود غیر قابل کنترل بودن در مرحله ی آخری ، مطمئنا " می تواند به هدف برخورد ، ولی وضع جنگ افزارهای کوچکی مانند موشک های ضد هواپیما و ضد موشک که وسایل هوایی دشمن را در حال پرواز از بین می برند ، فرق می کند . هدف های آنها با تندی بسیار پرواز می کنند و برای جلوگیری از نابودی حتمی ، مانور می کنند . اکنون رادار مجبور است که موشک را از هنگام بلند شدن تا لحظه ی برخورد تحت نظر داشته باشد . مسیر پرواز این موشک ها به وسیله کامپیوتر حساب می شود که از راه فرستنده ی رادار دستور هماهنگی تندی و سو می دهد .

رادار هدف و موشک را دنبال می کند ، تا لکه ی هر دو بر صفحه ی آن یکی شود . این نقطه ی روشن به صورت جرقه های کوچکی نمایان می شود که نابودی هدف را نشان می دهد .

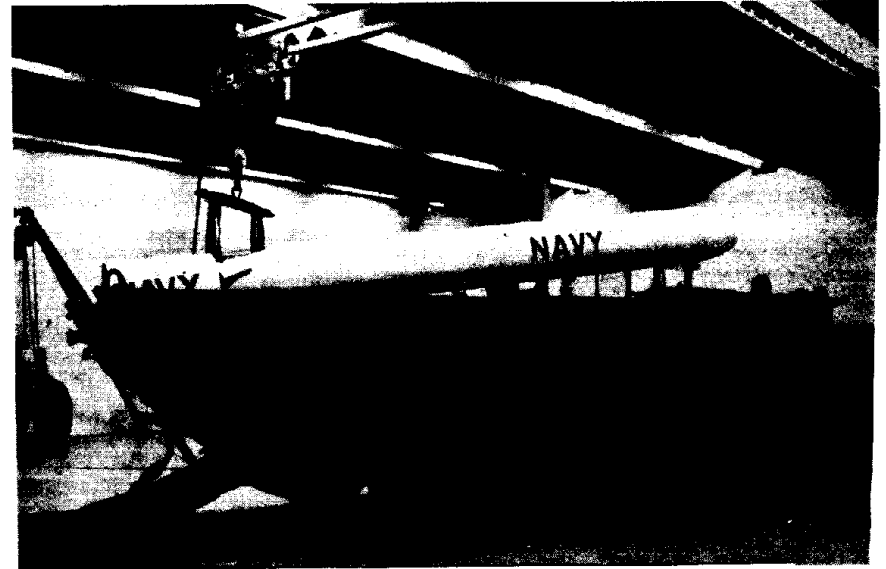
در کتاب های رادار شرحی از مجتمع ضد موشک می بینیم . چرا از این واژه بهره گرفته اند ؟ شما دفاع ضد موشک را می توانید به هر یک از رادارهای نوین واگذار کنید ولی در همین سیستم رادارها باید برای کار مشترک تنظیم شوند . در غیر این صورت ، از نابودی موشک های دشمن باز می مانند . هر رادار دانستنی های خود را باید بی درنگ به رادارهای دیگر و مرکز دفاع بفرستد .

برای برآوردن این نیازمندی ها ، از ماشین های محاسبه و پیوندهای مخابراتی خودکار یاری می گیریم . بدین گونه یگان های رادار که صدها یا هزاران کیلومتر از هم دور هستند می توانند مانند یک دستگاه کار کنند .

رادارهای ضد موشک را توضیح دادیم . موشک های هشیار کننده از دور کارشان این است که ، برای نخستین بار ما راز حمله ی دشمن آگاه سازند . هنگامی که این ابزارها تصویر هدف را بر روی صفحه بررسی می کنند ، کامپیوتر وضعیت هدف

را پیدا می‌کند ، مسیر هدف را تا حد امکان رسم کرده و تهدید آور بودن آن را روشن می‌سازد . در چند ثانیه کامپیوتر هدف را به عنوان سنگ آسمانی ، موشک دشمن و یا ماه مصنوعی مشخص می‌سازد .

اگر هدف در شمار موشک‌های دشمن باشد ، نشانه‌ی ویژه‌ای از راه دستگاه‌های ارتباطی ، به مرکز دفاع و ضد موشک مربوطه فرستاده می‌شود . این رادار مشخصات هدف را با دقت بیشتری تعیین می‌کند و سپس دانستنی‌ها را برای رادار شناسایی می‌فرستد .

این موشک به وسیله‌ی رادار هدایت می‌شود و از دریا پرتاب می‌شود ،

رادار جدید وضعیت هدف را تمیز می‌دهد ، تا اگر در آخرین لحظه‌ی فرود ، همراه کلاهک‌اتمی و اجسام دیگری برای گمراه کردن رها شود ، موشک‌ها به طرف آن‌ها شلیک نشوند و هدف اصلی بین اجسام گم نشود .

بزرگی و پیچیده بودن رادارها با این عدد هاروشن می‌شود ؛ یک رادار شناسایی در آمریکا ، دو بیست تن وزن و آنتن سهمی شکل آن ۲۶ متر درازا دارد ، آشیانه‌ی

آن (بنایی که آن را از آسیب باد و باران و یا برف دور نگه می‌دارد) به قطر ۴۳ متر است ، این ساختمان از آسمان‌خراش ۱۶ طبقه هم بلندتر می‌باشد ، هزینه‌ی آن نزدیک به ۱۶ میلیون دلار برآورد شده است ، تازه این بخشی از مجتمع را تشکیل می‌دهد ،

سه راداری که از آنها یاد کردیم برای تصمیم‌گیری به کار می‌روند ، هرگاه هدف را تهدید آمیز شناختند ، عنصر آتش‌کننده را گاهرمی برای اجرای تصمیم است به کار می‌اندازند ، این ابزار غیراز آتشبار (موشکی) ضد موشک شامل رادار ردیاب و هدایت کننده می‌باشد ،

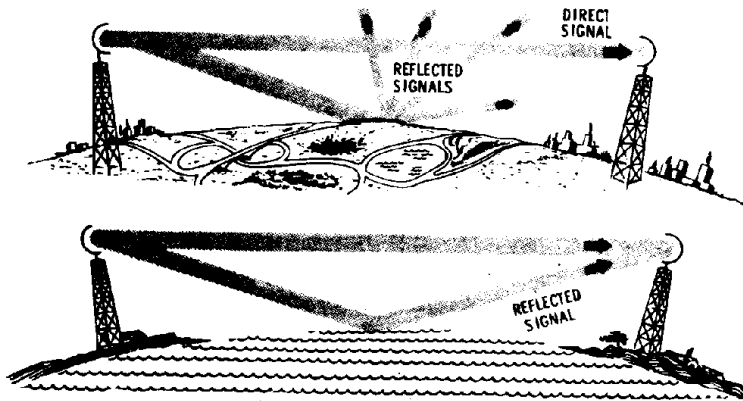
رادار ردیاب هدف را دنبال می‌کند و مشخصات زاویه‌ای آن را حساب می‌کند ، رادار هدایت کننده همین کار را با موشک می‌کند ، این اطلاعات به کامپیوتر داده می‌شود تا مسیر دلخواه برای موشک تعیین شود ، دستورهای مربوطه به وسیله‌ی پیوند رادیویی بموشک ، رله (تقویت رادیویی) می‌شود ، تا از روی آن به سوی هدف روانه شود ،

اکنون به بررسی شیوه‌های بهتر بپردازیم ،

انتظار می‌رود که این رادارهای بسیار پیچیده و پیشرفته بتوانند در یک‌زمان از پیشروی صدها هدف جلوگیری کنند ، این کار حتی ، برای این رادارهای شگفت انگیز هم دشوار می‌باشد ، استفاده از رادار ما مستلزم تحمل هزینه‌های سرسام‌آوری است ، ساختن آن‌ها دست کم ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار خرج بر می‌دارد .

مهمترین عامل این سیستم ، راداری است که از دور هشدار می‌دهد ، چه هر قدر زودتر هدف را پیدا کنیم ، زمان بیشتری برای آمادگی دفاعی خواهیم داشت ، برای این که تا حد ممکن ، زودتر هدف را ردیابی کنیم ، باید رادار بسیار نیرومندی داشته باشیم ، چنین راداری ساخته شده است ، ولی ردیابی باز هم سریعتر ، بهتر است ، در این مورد ، دست اندرکاران رادار دو نظریه دارند .

راه نخست ؛ بهره برداری از رادارهای پاسدار ، این رادارها به وسیله‌ی کشتی یا هواپیما حمل خواهند شد ، کشتی‌های نیروی دریایی می‌توانند با این رادارها در آب‌های بین‌المللی و دور از میهن ، سفر کنند ، خط سیر آن‌ها چنان می‌باشد که می‌توانند مسیر احتمالی موشک‌های دشمن را زیر نظر بگیرند .

انعکاس امواج در زمین و آب ، رادارهایی که بر روی آب قرار دارند می‌توانند از آب به عنوان منعکس کننده استفاده کنند ، موج با برخورد به زمین پراکنده می‌شود و تماس غیر مستقیم را مشکل می‌سازد ، رادار هوا برد این مشکل را بر طرف می‌سازد ،

فصل هفتم

رادارهای هشدار دهنده

برای دفاع در برابر یورش ناگهانی دشمن ، چاره‌های گوناگون اندیشیده‌اند ، یکی از آنها ، شیوه‌های هشدار دهنده است ، که از دور رادار و یک سکوی پرتابی استفاده می‌کند ، عمل به وسیله موشک‌ها که از پیشروی دشمن جلوگیری می‌کنند ، صورت می‌گیرد ، این سیستم در مرز آمریکا - کانادا به کار افتاده است .

رادارهای کاوش‌گری که شرکت آمریکایی جنرال الکتریک ساخته است ، در فاصله‌ی ۱۵۰۰ کیلومتری از وجود کلاهک‌های دشمن آگاه می‌شود و آن‌ها را دنبال می‌کند ، آشیانه‌ی بتونی رادار ، زیر زمین قرار دارد ، و به طول ۶۰ متر و بلندی ۴۰ متر است .

دیگر تسهیلات این مجموعه بدین قرار است ؛ کارخانه‌ی برق ، راهروی زیر زمینی و دستگاه‌های ارتباطی در سکوی پرتاب ، که می‌تواند موشک‌های اسپارتن *SPARTAN* (با برد زیاد) و معمولی را شلیک کند .

این موشک‌ها برای نابودی کلاهک دشمن هدایت می‌شوند ، و رادار دوم برای دفاع از سکوی پرتاب به کار می‌رود ، این دستگاه هدف‌ها را از فاصله‌ی چند صد کیلومتری ردیابی می‌کند و خطرناک‌ترین هدف را می‌یابد و موشک‌های ضد موشک را برای نابود کردن آن هدایت می‌کند .

موشک هوابرد (یا سوار بر هواپیما) هم می تواند همین هدف را دنبال کند ، ولی از موشک سوار بر کشتی یک امتیاز ، بیشتر دارد .

رادار هوابرد هر قدر بالاتر برود ، حد ردیابی آن هم بیشتر می شود . پس می تواند زودتر موشکها را پیدا کند . این موشکها با مقایسه با جنگنده های ما - فوق صوت و موشک بر کند هستند ، ولی می توانند در هوا بیشتر بمانند .

راه دوم ، بهره برداری از رادارهای ماورای افق است . رادارهای ساده یا معمولی با میکروویو - موج بسیار کوتاه - کار می کنند ، طول این موجها بین یک تا صد سانتی متر است . این موجها عملاً " به صورت خط راستی پخش می شوند پس نمی توانند زمین را دور بزنند .

پس پوشش^۱ این رادارها به فاصله ی آنها تا افق (یا خطی که حد دید انسان است) محدود می شود . به همین دلیل هم رادارهای هوابرد در بلندیها حدرد یابی بیشتری ، پیدا می کنند - هر قدر هواپیما بالاتر برود ، فاصله ی آن با افق بیشتر می شود .

استفاده از موجهای بلند در رادار مشکلاتی در بردارد . نخست اینکه ، هدف ، موجهای بلند را به خوبی موج کوتاه منعکس نمی کند ، علاوه بر این ، دستگاه های رادار پر حجم و سنگین می شوند ، مهمتر از اینها ، وضعیت هدف با دقت کمتری روشن می شود ، با این همه ، موجهای بلند ، زمین را دور می زنند و از بالای افق سرک می کشند^۲ .

به عقیده ی دست اندر کاران ، رادار هشدار دهنده ، وظیفه دارد که ما را از شلیک موشک دشمن آگاه سازد ، شعلهای که از آتش گرفتن موشک برمی خیزد موجهای بلند را بهتر منعکس می کند و گیرنده می تواند نشانه ی برگشتی یا پرواک را ، ثبت کند .

۱ - منظور دامنه ی عمل رادار است ،

۲ - رادیو از موجهای بلند و متوسط بیشتر استفاده می کند ، تلویزیون با موج کوتاه کار می کند ، به همین دلیل شامادای رادیو را از آن سردنیا هم می توانید بشنوید ،

مشخصات دقیق هدف به وسیله ی رادارهایی تعیین می شود که به خط دفاع نزدیکترند . پس ممکن است در آینده ی نزدیک رادارهای ماورای افق بتوانند ، در هر نقطه از دنیا ، موشک پرتاب شده را ببینند .

برخی از رادارهای ماورای افق با فرکانسهای قوی (موجهایی که طول آنها بین ده تا صد متر است) کار می کنند . موجهایی که فرکانس قوی دارند نمی توانند زمین را دور بزنند ولی یونوسفر^۱ این موجها را مانند آینه منعکس می کند و آنها را از افق خیلی دور می کند .

گاهی یک موج با فرکانس قوی ممکن است چند بار به وسیله ی یونوسفر منعکس شود و همراه نشانه دور دنیا بگردد . سپس گیرنده ی راداری این نشانه ی بسیار ضعیف را می گیرد . این نشان می دهد که یونوسفر با آن نیروی منعکس (بازتاب) کننده اش ، رشته ی دور دنیا کشیده است .

موشکهای زمین به زمین و ضد موشک برای " کشتن " بهتر ، رادار با خود حمل می کنند . هنگامی که موشک به فاصله ی معینی از هدف می رسد ، رادار آن آغاز به کار می کند . سپس هدف را روشن ساخته ، پژواک را می گیرد . در این هنگام سیستم

منطق دار آن ، موشک را هدایت می کند تا هدف دز حال مانور را بگوید .

برخی موشکها فقط گیرنده با خود دارند . هدف به وسیله ی رادار زمینی

روشن می شود و رادار موشک تنها نشانه ی منعکس شده را دریافت می کند .

به این ترتیب موشک تندرو دستگاههای ساده تری با خود حمل می کند و قابلیت اعتماد آن چند برابر می شود . پس می بینیم که هم کاری بین رادار در زمین و شریک کوچک آن در موشک می تواند چندین شکل داشته باشد .

۱ - طبقه ی از هوا که از یون یا اتمهای باردار تشکیل شده است ،

رادارهای دیگری هم هستند که شلیک آتشبارها ، اسلحه‌های ضد هوایی و اژدرافکن‌ها را کنترل می‌کنند ، در بندرهای خودی ، رادار مانع برخورد کشتی‌ها در هر آب و هوا می‌شود .

آخرین نوع از رادارهای دریایی به یاری کامپیوتر ، هرگونه برخورد احتمالی را پیش‌بینی می‌کند تا فرماندهی کشتی بتواند به موقع مسیر را عوض کند ، رادارهایی که در این گروه جا دارند عبارتند از ؛ رادارهای سوار بر هواپیما ، رادارهایی که موشک شلیک شونده را هدایت می‌کنند و آن‌هایی که همراه با هلی‌کوپتر زیردریایی‌ها را پیدا و نابود می‌کنند ،

اکنون سیستم دریانوردی به یاری رادار را ، بیشتر بررسی می‌کنیم ، این روش به ما کمک می‌کند تا در دریا ، رودخانه و بندر بهتر کشتی‌برانیم ، در آلمان باختری به یاری این روش ، رودخانه و ساحل بالتیک را برای کشتیرانی مساعد کرده‌اند . در سال ۱۹۵۸ ، به وسیله‌ی این سیستم رادار ، دریانوردی در رودهای الب

و سر حتی در شب‌ها و هوای مه‌آلود هم ممکن شد ، بعدها این شبکه گسترش یافت و یک ایستگاه رادار در بندر هامبورگ بنا شد ،

چون رادارهای سوار بر کشتی‌ها با وجود ردیابی ناوها و یافتن مسافت آنها نمی‌توانستند دانستنی‌های زیادی در باره‌ی آنها به دست آورند ، پس وجود این سیستم لازم بود ، هم چنین رادار کشتی نمی‌توانست بخش‌گسترده‌ای از رودخانه‌های باریک و پر پیچ را ببوشاند ، رادارهای ساحلی این کمبود را نیز از بین برده‌اند ، رادارهای ساحلی علاوه بر شناسایی بهتر ، می‌توانند از منبع‌های دیگر

— دستگاه‌های الکترونیکی مانند کامپیوتر و ماشین حساب به یاری مدارهای ویژه می‌توانند استدلال کند ، این دستگاهها به یاری منطق ریاضی محاسبه‌های پیچیده را ممکن می‌سازند و می‌توانند برای پرسشهای ما پاسخهای منطقی پیدا کنند ، این دستگاه‌های منطق‌دار در رادار حتی می‌توانند موشک با کلاهک و بدون کلاهک ، هواپیما و تانک وغیره را شناسایی کنند .

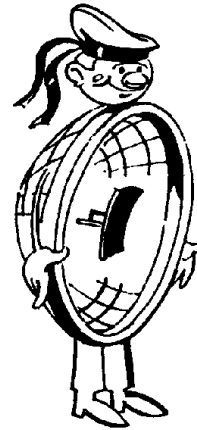
فصل هشتم

رادار و دریا

دریانوردان هم به زودی از رادار بهره گرفتند ، کشتی‌ها به تناسب بزرگیشان یک ، دو و یا سی و پنج رادار حمل می‌کنند . ناوهای جنگی و هواپیما بر بیشتر از همه رادار دارند ، رزمناوها با ۲۰ واحد ، ناوشکن‌ها و زیردریایی‌ها به ترتیب ده و پنج رادار حمل می‌کنند . حال به شرح کار این رادارها می‌پردازیم . در آغاز از رادار جستجو کننده می‌گوییم ، این دستگاه اوضاع محل را بررسی

کرده ، فرمانده را از وجود کشتی‌های دشمن یا دوست ، آگاه می‌سازد ، آنتن این رادار در فضای باز گذاشته می‌شود ، بلندی آن چنان می‌باشد که دکل و روبنای کشتی جلوی اشعه‌ی رادار را نگیرد .

نیروی دریایی هم مانند هواپیما می‌تواند از رادار برای آگاهی از وجود کشتی‌ها و جلوگیری از نزدیک شدن دشمن بهره می‌گیرد ، اغلب کشتی‌ها رادارهایی دارند که از آسمان مراقبت می‌کنند ، این دستگاه‌های اطمینان بخش در برابر یورش هوایی از کشتی پشتیبانی می‌کنند .

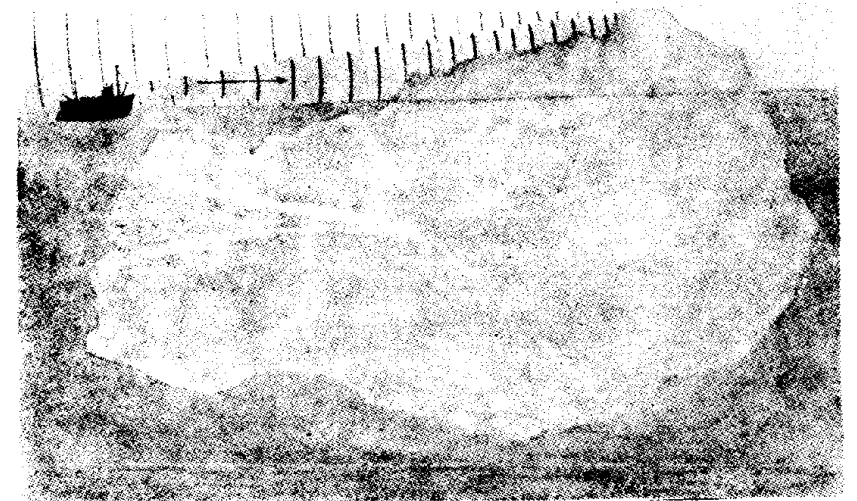

شکل ۱۸

دانستنی‌های بیشتری به دست آورند . آن‌ها وضع راه‌ها را به فرماندهی کشتی گزارش می‌دهند تا هر آنچه برای امن کردن رفت و آمد لازم است صورت گیرد .

بخشی از رودخانه‌ی وسر به درازی ۶ کیلومتر چنان باریک است که بیمودن آن بی خطر نیست . بدتر از این ، جزر و مدهای شدید در این بخش ، سدهای کوچک شنی می‌سازند . در این مسیر چهار رادار گذاشته‌اند تا دریانوردی بدون خطر باشد . بیشترین فاصله‌ی رادارها از یکدیگر ۱۲ کیلومتر می‌باشد . پس رادار ناحیه‌ای به شعاع ۶ کیلومتر را می‌پوشاند و همه‌ی هدف‌ها بر روی صفحه‌ی آن نمایان می‌شوند . وسر ، بسیار باریک می‌باشد و رادار باید هدف‌هایی را که ۱۵ متر از هم دور هستند ، تمیز بدهد .

آنتن رادارها بر فراز برج دریایی قرار دارد و سازنده‌ی آن کوشیده است تا می‌تواند ، وزن آنتن ، محورهای گرداننده و دستگاه‌های دیگر را کم کند . این ابزارها با وجود کوچکی و سبکی خوب کار می‌کنند و در آب و هوای دریایی مقاوم هستند .

رادارهای نیروی دریایی می‌توانند به وجود صخره‌ها ، کوه‌های یخی و غیره پی ببرند ، نقشه‌برداری از ساحل دریاها به دریانوردی کمک شایسته می‌کند .

ماموران رادار ، از رادیوهای موج کوتاه هم استفاده می‌کنند تا کشتی‌ها را از وضعیت رودها ، و خطر احتمالی آگاه سازند . در نتیجه اطلاعات رادار به طور خودکار رله می‌شود . این دانستنی‌ها را به دستگاه‌های مناسب می‌دهند و تصویر وضعیت بر صفحه‌ی آن‌ها به همان درستی و دقت رادار ، نمایان می‌شود . این ابزارها یا به وسیله‌ی هواپیما حمل می‌شوند ، و یا اینکه بر کشتی نصب می‌گردند . برای پخش دانستنی‌ها ، فرکانسی را می‌گزینیم که وسایل دیگر از آن استفاده نمی‌کنند ، چون ایستگاه‌های واقع در داخل یا خارج بندر آنقدر زیاد هستند که ممکن است فرکانس موج‌های آن‌ها به فرکانس فرستنده یا گیرنده‌ی ما نزدیک باشند و پارازیت به وجود آورند .

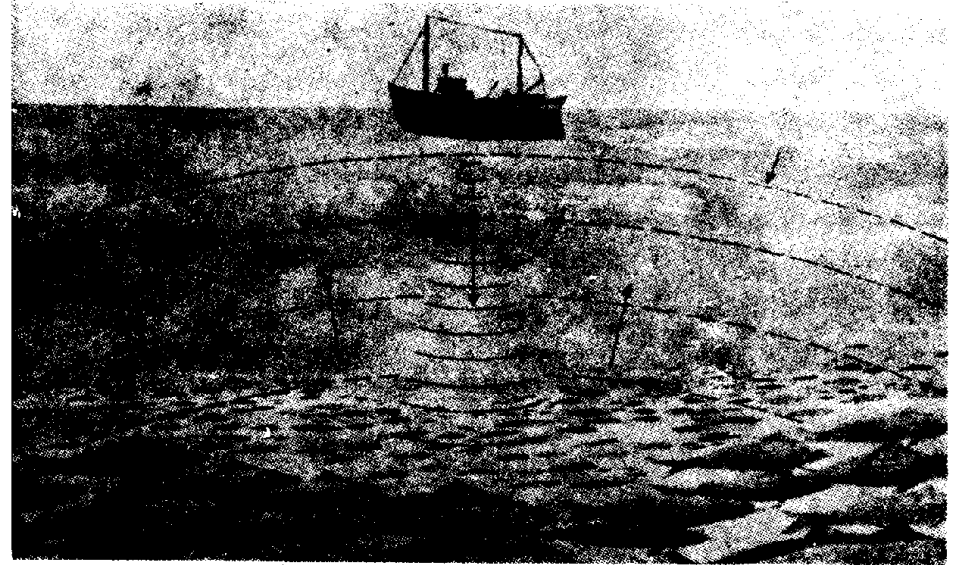
نمونه‌ی دیگری از رادارهای دریایی در نمایشگاه جهانی لیبزیک در سال ۱۹۶۷ به نمایش گذاشته شد . این دستگاه در قایق‌های آتش نشانی کار گذاشته می‌شود . کارگران به یاری آن می‌توانند در میان دود غلیظ با آتش مبارزه کنند . در حالی که بدون آن تا مسافت سه متری چیزی دیده نخواهد شد .

رادار ، کشتی شکستگان را هم نجات می‌دهد ، این دستگاه را " رادار جستجو گرو نجات بخش " می‌نامند . هنگامی که سرنشینان از کشتی بیرون می‌آیند و با قایق نجات در دریا سرگردان می‌شوند ، نگهبانان ساحلی به یاری رادار آنها را می‌یابند ، دریانوران دلیری که آب‌های قطبی را می‌پیمایند ، با خطر دیگری به نام کوه‌یخی روبرو می‌شوند . می‌دانیم که نزدیک به $\frac{1}{7}$ از حجم کوه یخی بالای آب می‌ماند رادار معمولی این قسمت بیرونی را می‌تواند پیدا کند .

پس بخش بزرگی از کوه یخی زیر آب قرار دارد و کشتی نمی‌تواند آن را ببیند و اغلب با آن برخورد می‌کند . برای همین زیر دریایی‌ها و کشتی‌ها از سونار (ردیاب و مسافت یاب صوتی) بهره می‌گیرند ، می‌دانیم که پیش از جنگ دوم جهانی و اختراع رادار ، سونار تنها ردیاب موثر بود .

سرعت صوت در آب کند می‌باشد ، ولی صدا بهتر از موج‌های رادیویی در آب حرکت می‌کند ، از سوی دیگر ، کشتی و یا زیر دریایی در دریا خیلی کندتر از هواپیما و موشک حرکت می‌کنند .

سرعت صدا در هوا ۳۳۰ متر در ثانیه است ولی موجهای صوت در آب خیلی
بیشتر از این تندی دارند ، بنابراین سونار را می‌توان رادار یا ردیاب بسیار خوبی
دانست .

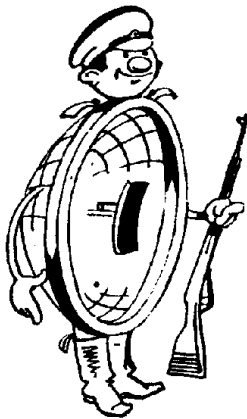
"سونار" یا ردیاب صوتی ، محل و بزرگی گلهی ماهی ،
به یاری موجهای صدا پیدا می‌شود .

از سونار برای بررسی دریاها و یا شکار ماهی استفاده می‌شود ، با این دستگاه
می‌توان محل و بزرگی گلههای ماهی را پیدا کرد ، اگر گلهی ماهی بزرگ باشد ،
موجهای برگشت هم نیرومندتر خواهند بود ،
دربارهی سونار ، و کاربرد آن در بخشهای بعدی بیشتر گفتگو خواهیم کرد ،

فصل نهم

رادار در میدان نبرد

داستان ما به ارتش کشانده شد ، در نیروی دریایی و هوایی
رادار به وسیلهی کشتی و هواپیما حمل می‌شود ولی در ارتش این کار به وسیلهی سر-
بازان یا خودروها صورت می‌گیرد ، به همین دلیل در ارتش ، واژه‌هایی مانند رادار
قابل حمل ، متحرک و غیره را می‌بینیم ،

شکل ۲۱

رادارهای ارتشی کارهای مهمی انجام می‌دهند ،
و نبرد در زمین بدون آنها ممکن نیست ، البته وظیفهی
اصلی این رادارها نظارت بر میدان رزم می‌باشد ، مطابق
گزارش روزنامه‌ها ، رادارهای زیر در خدمت ارتش
است ،

رادار صحرائی قابل حمل می‌تواند ستونی از
سربازان دشمن را از فاصلهی ۵/۲ تا ۲ کیلومتر و خودرو
(وسیلهی نقلیه) را از مسافت شش کیلومتری پیدا کند ،
یک رادار نوین از این نوع فقط ۴/۵ کیلو وزن دارد و از
دور کنترل می‌شود ،

چون دستگاه ردیاب می‌تواند توجه دشمن را به خوبی جلب کند ، پس مامور

آن باید چند صد متری از آن دور باشد ، مامور ورزیده می تواند به آسانی گروهی از سربازان دشمن را از پیش آهنگ خودی در حال خزیدن تشخیص بدهد ، حتی برخی از این رادارها نخنایلونی به کلفتی چهار میلی متر را از مسافت سی صد متری ردیابی می کنند ،

رادارهای قابل حمل کار نگهبانی را هم می دانند ، این دستگاهها رادار اطراف ساختمان های مهم کار می گذارند ، آنها می توانند دشمن را از فاصله ی ۴۵ متری و خودرو (وسیله ی متحرک) را از فاصله ی ۱۸۰ متری ردیابی کنند و تندی آنها را حساب کنند ،

کار این دستگاهها بسیار خوب است ، ولی مهندسان پیش از رسیدن به این پیروزی می بایستی دشواری های زیادی را از میان بردارند ، بزرگترین مشکلها ، بازتاب زمینی بود ، موجها با برخورد به سطح زمین و چیزهای روی آن برمی گشتند و رادار این پژواکها را به جای هدف می گرفت ،

ولی هنگامی که اشعه ی رادار به سوی آسمان نشانه گرفته است ، فقط با هوا - پیمایها و موشکها برخورد می کند و پژواک آنها به طور روشن و دوراز هر بازتاب (انعکاس) ناخواسته بر صفحه دیده می شود ،

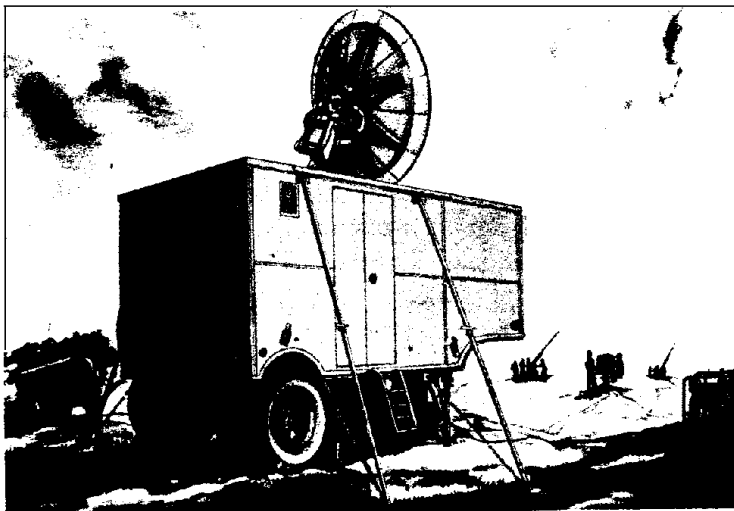
هنگامی که اشعه ی رادار متوجه زمین است ، ساختمانها ، جنگل ، تپه و چیزهای دیگر نشانهها را بر می گردانند و بازتاب هدف در میان این انعکاسها " گم " می شود و تمیز دادن آن به خوبی مقدور نیست ، در این جا است که رادارهای دوپلر پا به میدان می گذارند ^۱ ، این دستگاهها فقط به هدف های متحرک حساسیت نشان می دهند ، این همان چیز است که می خواهیم ،

گیرنده را چنان تنظیم می کنیم که پژواک هدف های ثابت در آن اثر نکند ، بدین ترتیب هیچ چیز نمی تواند از ردیابی هدف های متحرک جلوگیری کند ،

۱ - این رادارها بنا بر تغییر فرکانس بر اثر حرکت کار می کنند ، به فصل های پیشین نگاه کنید ،

رادارهای مراقب را می توان بر روی هلی کوپتر سوار کرد ، در یک نمونه از این دستگاهها ، ابتکار جالبی به چشم می خورد ، معمولا " آنتن را به وسیله ی موتوری جدا ، می چرخانند ، در این طرح ویژه ، عناصر آنتن را به صورت تیغه های ملخ در آورده اند ، در حقیقت این آنتن ، هم به بلند شدن هلی کوپتر کمک می کند و هم به عنوان آنتن رادار ، همیشه دور خود می چرخد ،

غیر از رادارهای مراقب ، نوع ضد توپ آن در پشتیبانی از نیروهای دوست در برابر آتش دشمن به کار می آید ، این دستگاهها جهت آتش های دشمن را زیر نظر دارند ، هرگاه گلوله ی توپ ، خمپاره یا موشکی را ببینند ، برای ردیابی متوجه آن می شوند ،

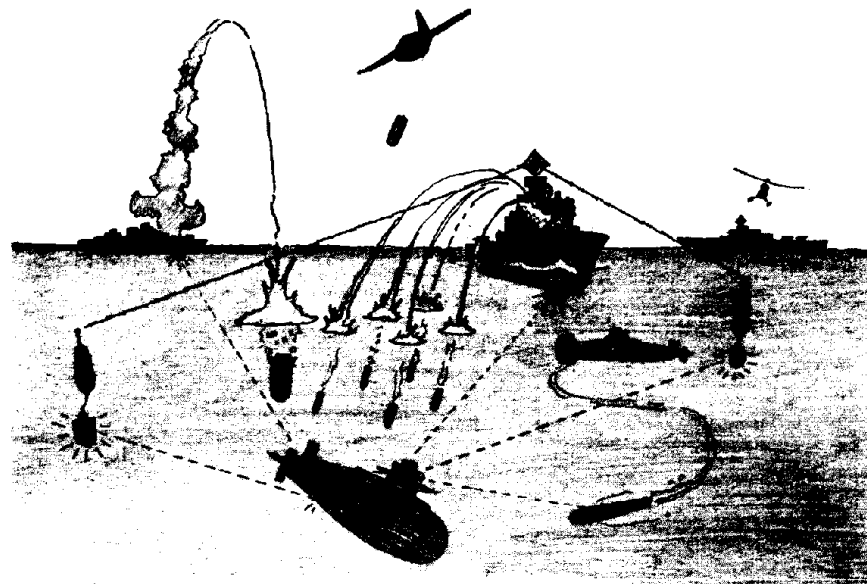

رادارهای سیار

رادارهایی که بر کامیون سوار هستند در زمینه های لشکری و کشوری به کار می روند ، این دستگاه سبک می تواند به همه جا برود و در پشتیبانی از ستون های سربازان نقش بزرگی دارد ،

اطلاعاتی که از این ردیابی به دست می‌آید به کامپیوتر داده می‌شود ، این ماشین خودکار ، به سرعت نقشه‌ای کامل از مسیر گلوله یا موشکی تهیه می‌کند ، پس از چند ثانیه محلی که توپ یا موشک از آن شلیک شده است ، تعیین می‌شود ، این دانستنی‌ها به توپ‌خانه‌ی دوست داده می‌شود تا با آتش‌خود سلاح دشمن را نا - بود کند ،

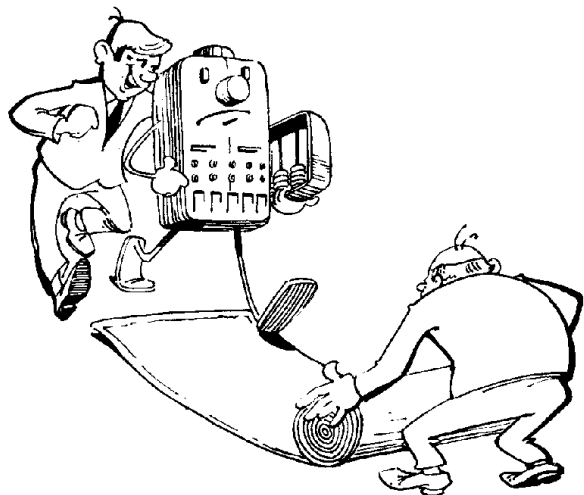
راداری که خمپاره ، توپ یا موشک دشمن را پیدا کرد ماست ، آتش توپ‌خانه‌ی خودی را کنترل و مسیر توپ یا موشک را تا جای برخورد دنبال می‌کند ، لشکرهای پیاده هم مانند نیروهای دریایی و هوایی از رادار برای مراقبت از هوا ، هدایت موشک و هواپیماهای جنگنده استفاده می‌کنند ، در عین حال ، نیروهای زمینی رادارهای ویژه‌ی خود را نیز دارند ،

پس از آن که زیردریایی دشمن مشاهده شد ، موقعیت آن به وسیله‌ی رادار به کشتی و هواپیماهای دوست داده می‌شود ، پس از ردیابی دشمن به یاری رادار از در را به سوی زیر دریایی هدایت می‌کنند ،

گفتگو نشده است ، یک نوع آن که " فیوز " نام دارد ، بر روی گلوله‌ی توپ سوار می‌شد و در جنگ دوم جهانی به کار می‌رفت ، این دستگاه به ایستگاه راداری می‌ماند که از یک‌گیرنده ، یک فرستنده و منبع برق به شکل باتری ، تشکیل شده است ، هنگامی که گلوله به هدف نزدیک می‌شود ، نزدیک فتیله جرقه‌ای ایجاد می‌شود که گلوله را منفجر می‌کند ،

این رادار ، شلیک آتشبارها در نیروی دریایی و زمینی را اطمینان بخش‌تر کرده است ، پس تاکنون طرزکار رادار در ارتش‌ها شناختیم و آموختیم که رادار چگونه از نیروهای نظامی در برابر حمله‌ی ناگهانی دشمن پشتیبانی می‌کند ،

در دانش رادار ، کامپیوتر ارزش و احترام
زیادی دارد ، بدون کامپیوتر نمی توان
از رادار به خوبی بهره مند شد ،

رادار برای هواشناسان دستگاه گرانبهایی می باشد ، با این که درباره ی طرز
کار این دستگاه در این قسمت پیش از این هم گفتیم ، شایسته است که بیشتر وارد
جزئیات شویم ، در پیش بینی هواشناسی از بالون هایی استفاده می شود که پر از
ابزار گوناگون برای اندازه گیری فشار و دمای هوا و غیره می باشد ^۱ ،
نقش رادار در این مورد چیست ؟ یک منعکس کننده سبک از فلز را در بالون
می گذارند تا رادار آن را بیابد ، بدین گونه می توان بالون را تا چند صد کیلومتر
دنبال کرد ، در طول ردیابی ، رادار سرعت و سوی جریان هوایی که بالون را
می کشاند ، تعیین می کند ،
این روش غیر مستقیم برای هواشناسی است ، رادار می تواند ابر ، توفان و
گردبادها را ، بدون واسطه بررسی کند ، رادارهای امروزی نه تنها سفر جبهه های ابر

۱- درباره نقش رادار در هواشناسی بیشتر گفتگو خواهیم کرد ،

فصل دهم

رادار و دانش

رادار چه نقشی در پیشبرد علم دارد ؟ آیا کارهای زیاد باعث شده
است که ارتباط آن با علم قطع شود ؟ خوشبختانه چنین نیست ، چه پیوندهای
دانش و رادار برای هر دو طرف سودمند می باشد ، دانشمندان همیشه تکنولوژی
رادار را پیش می برند ، و رادار در مقابل به بررسی طبیعت یاری می کند ،
نخستین بار از ردیابی رادیویی در بررسی های یونوسفر (لایه ای از جو) استفاده
شد ، هم چنان که ، به یاد دارید ، ایستگاه بررسی یونوسفر ، ساخته ی یونوج -
بریویچ از پیشگامان اختراع رادار بود ،
یونوسفر مانند نان شیرینی می باشد که مقدار الکترون و یون آن در هر لایه
فرق می کند ، هنگامی که این مقدار به نقطه ی بحرانی ^۱ برسد ، لایه می تواند
موج های رادیو را برگرداند ،
نقطه ی بحرانی با تغییر فرکانس تغییر می کند ، با اندازه گیری ارتفاعی که در
آن فرکانس ویژه ای منعکس می شود ، پخش یا پراکندگی غلظت الکترونی ، در طول
یونوسفر پیدا می شود ،

۱- نقطه ی بحرانی قسمتی از یونوسفر را گویند که غلظت الکترون و یون در آن به
میزان خاصی برای انعکاس امواج رادیویی رسیده است ،

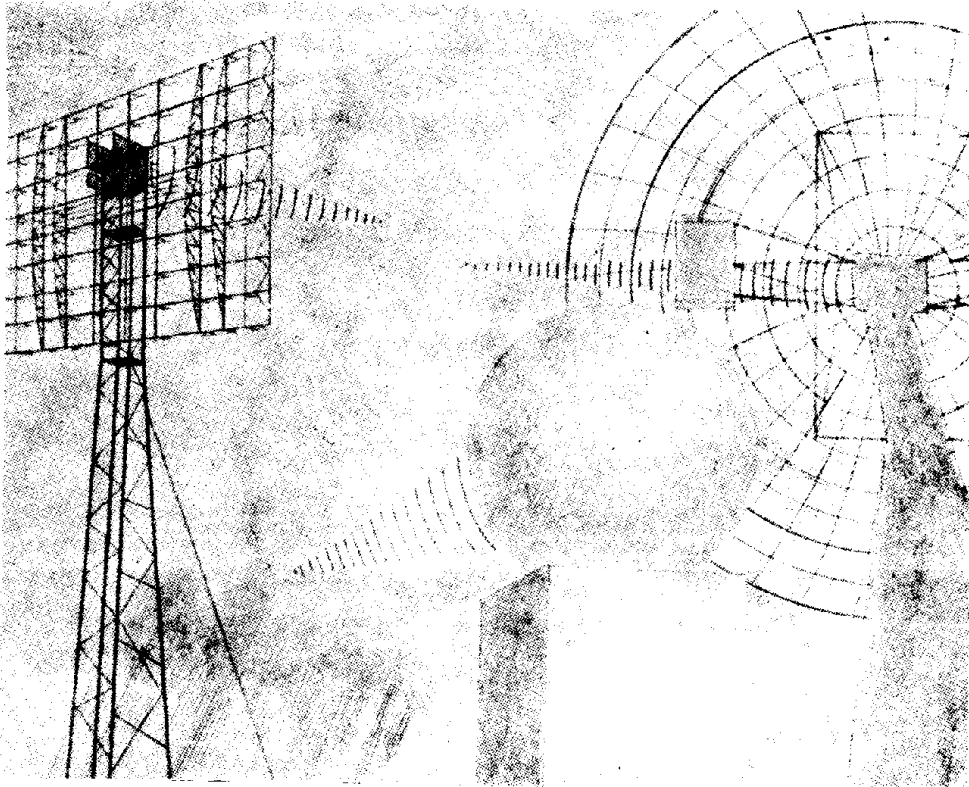
را به خوبی ردیابی می‌کنند ، بلکه درصد بارندگی آن‌ها را هم پیش‌بینی می‌کنند ، هواشناسان آمریکا ، از دستگاه‌های بسیار دقیقی بهره می‌گیرند ، بنا بر گفته ی کارشناسان به یاری این رادارها از فاصله ی شانزده کیلومتری می‌توان زنبور را از پروانه تمیز داد ،

رادارهای هواشناسی در بررسی گردباد و توفان ، از اهمیت ویژه‌ای بر خوردارند ، چه بخشنامه‌هایی که بر اساس یافته‌های آنها تهیه می‌شود ، برای کشتی‌ها و هواپیماهایی که از منطقه‌ی خطر خواهند گذشت فرستاده می‌شود ، کارآیی این روش شگفت‌آور است ، ایستگاه رادار هواشناسی ، که در خدمت فرودگاه‌های یک شهر کار می‌کند ، فقط در یک سال توانست ۲۰۰۰۰۰۰ هواپیما را راهنمایی کند ، هیچ کدام از این هواپیماها ، پیش‌بینی نادرستی دریافت نکردند ، رادارهای امروزی می‌توانند مسافت‌های دور را با دقت بسیار اندازه‌گیری کنند ، پس در نقشه‌برداری از سطح زمین نیز ، می‌توان از رادار بهره گرفت ، رادارهای سوار بر هواپیما ، در هر پرواز می‌توانند بخش بزرگی از زمین را بپوشانند ، رادارهای ماورای افق^۱ می‌توانند هزاران کیلومتر از خط ساحلی را نقش برداری کنند ، بر اثر حرکت آب ، پژواک موج‌های دریا و ساحل از نظر فرکانس با هم تفاوت دارند ، به همین دلیل هم بر روی نقشه ، تصاویر مختلفی از دریا و ساحل خواهیم داشت^۲ ،

در قطب شمال و جنوب ، تکه‌های بزرگی از یخ بر اثر فشار شکسته می‌شوند ، سپس این تکه‌ها بر اثر وزش باد روی هم جمع می‌شوند و بر اثر سرما به هم می‌چسبند ، بدین گونه کوه‌های یخی به وجود می‌آید ، حتی بزرگترین یخ‌شکن‌ها نمی‌توانند این کوه‌ها را خرد کنند ، در این هنگام رادار به یاری آن‌ها می‌آید ، پیش از این ، در آغاز سفر به قطب جنوب ، هواپیماها به یاری دریا نوردان

۱- قبلاً" راجع به این‌گونه رادارها توضیح داده شده است ،

۲- اثر دوپلر به ما می‌گوید که اجسام بر اثر حرکت فرکانس بالاتر یا کمتری پیدا می‌کنند ،

امواج رادیویی از راه آنتن به فضا فرستاده می‌شود ، آنتن‌هایی که بزرگ هستند ، می‌توانند دقیق‌تر از آنتن‌های کوچکتر ، هدف را ردیابی کنند ، از رادار در هواشناسی ، ستاره‌شناسی و بررسی لایه‌های جو استفاده می‌شود ،

می‌آمدند ، سرنشینان هواپیما بر فراز یخ‌ها پرواز می‌کردند و راه‌های خروجی را بر نقشه رسم می‌کردند ، سپس هواپیما از روی کشتی رد می‌شد و کیسه‌ای را که نقشه یخ‌ها در آن بود به سوی سرنشینان رها می‌کرد ، این شناسایی به یاری چشم بود ، با پیدایش رادار ، ابزارها جای چشم را گرفتند ، در روش اخیر هواپیما با خود راداری حمل می‌کند ، اشعه‌ی دستگاه هر چهار دقیقه یک بار مساحتی به اندازه ی

صدها کیلومتر مربع را می‌پیماید (یا نقاشی می‌کند) ، دوربین عکاسی از صفحه‌ی رادار عکس می‌گیرد و نقشه‌ای کامل از روی یخ آماده می‌شود . دریانوردان به این وسیله می‌توانند سفر مطمئنی داشته باشند .

در یکی از این عکس‌ها ، نوک پیکانی را می‌بینید که بر توده‌های یخ فرورفته است . این نوک پیکان یخ‌شکن " کیف " است که در شمال شرقی قطب گرفتاریخ-بندان شده است . یخ سخت ، راه کشتی‌ها را بسته‌است . حتی ناوهای پشت سر هم نیز ، نمی‌توانند راهی برای بیرون رفتن بیابند .

اکنون نگاهی به این عکس بکنید ، خط سفیدی را می‌بینید که توده‌ی یخ را دور می‌زند و به لکه‌های سیاه آب راه می‌یابد . بدین گونه یخ شکن ناوها را از میان مه غلیظ به دریا راهنمایی می‌کند ، چون رادار راه را برایش پیدا کرده‌است ، نقش رادار بخوبی روشن است .

فصل یازدهم

رادار و فضا

در سال ۱۹۴۶ برای نخستین بار موج‌های رادار از بلغارستان و آمریکا به ماه فرستاده شد و نشانه‌های برگشتی آن (پژواک) ثبت شد . پس از آن دوست طبیعی زمین بارها به وسیله‌ی رادار بررسی شده است . غیر از اندازه‌گیری دوری ماه که با دقت بسیار انجام شد ، رادار در آزمون‌دن

به وسیله‌ی این آنتن غول‌پیکر امواج رادیویی فرستاده شده از فضا را می‌گیرند ، این نوع رادارها را رادیو تلسکوپ می‌نامند .

چند فرضیه درباره‌ی ماه ، به ما یاری کرده است . دانستنی‌هایی که بدین‌گونه از ساختمان و سطح ماه به دست آمده است ارزش فراوان دارد . بدون آن شوروی نمی‌توانست سفینه‌ی بی‌سرنشین خود را به آرامی بر ماه فرود آورد و یا نخستین انسان‌ها نمی‌توانستند با سفینه‌ی آپولو بر کره‌ی ماه پا بگذارند .
در سال ۱۹۶۱ دانشمندان انگلستان ، آمریکا و شوروی نشانه‌های رادار را به ونوس مخابره کردند .

گام بعدی درگسترش رادار در فضا ، فرستادن نشانه‌ها به مریخ و ژوپیتر بود . شگفت‌انگیز بودن این آزمایش‌ها با اعداد و ارقام زیر روشن می‌شود !
سیاره‌ی ژوپیتر ۱،۲۰۰،۰۰۰،۰۰۰ کیلومتر از کره‌ی ما فاصله دارد . سرعت پخش موج‌های رادیویی که همان سرعت نور می‌باشد ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر در ثانیه است . زمانی که نشانه به ژوپیتر می‌رسد چنین به دست می‌آید !

$$\text{زمان} = \frac{\text{مسافت هدف}}{\text{سرعت نور در ثانیه}}$$

$$(\text{بر حسب ثانیه } 4000 = \frac{1200000000}{300000}) = \text{زمان}$$

می‌بینیم که نشانه‌ی ارسال از زمین پس از یک ساعت و ۶ دقیقه به سیاره‌ی ژوپیتر می‌رسد . ولی نشانه همین مقدار نیز ، برای برگشت وقت صرف می‌کند . حال شما تلاشی را که برای دریافت نشانه از هدف بسیار دور صرف می‌شود می‌توانید حدس بزنید . پس از ژوپیتر نوبت به خورشید رسید . متخصصین برای شناسایی این ستاره‌ی نورانی نشانه‌هایی به آنجا فرستادند . نشانه‌های منعکسه ، دانستنی‌های جالبی درباره‌ی موج‌های رادیویی خورشید ، حرکت ماده در هاله‌ی خورشید و تندتندی توفان‌های آن به ما دادند . باز هم نشانه‌های برگشتی چنان ناتوان بودند که برای بررسی ، آن‌ها را چندین بار تقویت کردند .

کسی که بررسی‌های فضا را دنبال می‌کند ، به اهمیت رادار در این زمینه به خوبی پی می‌برد .

قرار دادن ماه مصنوعی در مدار ، پی‌گیری سفینه‌ها و هدایت آنها در مدار

مناسب ، فرود آرام سفینه ، جستجوی سفینه در حال برگشت ، بخش ناچیزی از کارهای رادار می‌باشد .

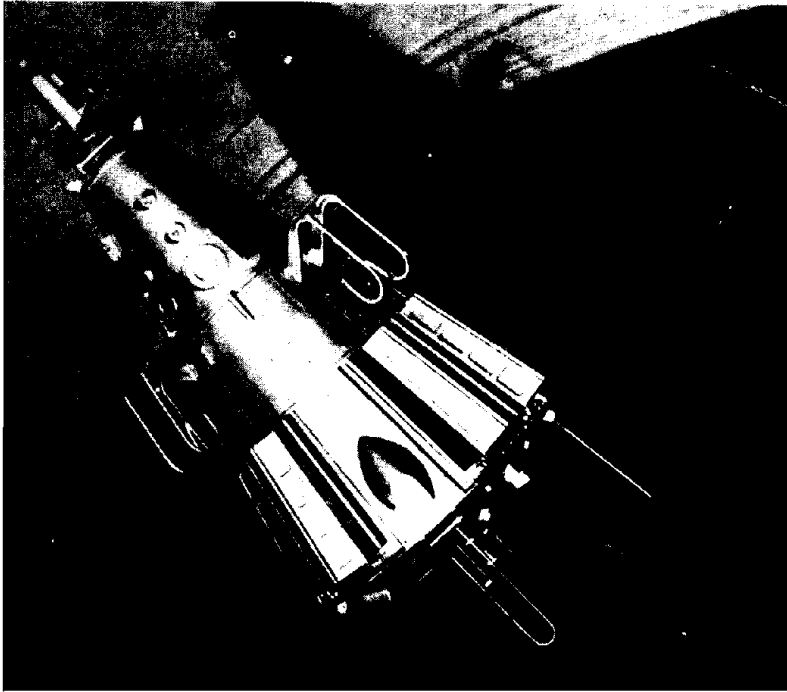
دیدار ناوها در فضا ، عملیات پیوند سفینه و سفر آپولو به ماه ثابت می‌کند که کار رادار بسیار دقیق و کامل است .

غیر از سفینه‌ی سرنشین‌دار آپولو ، سفینه‌ی لونا - ۱۶ شوروی توانست در سال ۱۹۷۰ ، نمونه‌هایی از سنگ‌های ماه را به زمین بیاورد . قراردادن سفینه‌ی - سرنشین در مدار ، کنترل و هدایت آن ، کارگردآوری سنگ در ماه و بازگشت ناو فضایی به زمین چنان به دقت انجام شد که شگفتی همگان را برانگیخت .

نقش رادار در این فعالیت از اهمیت خاصی برخوردار بود . به یاری این وسیله ، مرکز فضایی توانست سفینه را در مسیر خود راهنمایی کند . اطلاعات رادار در تعیین مسیر پرواز بسیار مؤثر بود . ارتفاع سنج رادیویی ، سفینه را به آرامی در ماه فرود آورد . رادارها دیدند که چگونه ناو فضایی از ماه دور می‌شود و به حوزه‌ی زمین وارد می‌شود . در این مرحله ، رادار سفینه را تا فرود بر سطح زمین هدایت کرد .

ما کم‌کم به زندگی در عصر فضا عادت می‌کنیم . روزنامه‌های بزرگ اکنون در صفحه‌های خود فرود ناوها و سفینه‌ها و یا پرتاب موشک‌ها را با آب و تاب فراوان بیان می‌کنند . عنوان مقاله‌هایی که چندی پیش در روزنامه‌ها چاپ شد چنین بود : " کار در فضا " ، " دیگر " فضا " آن حالت تخیلی و خیال‌انگیز خود را از دست داده است زیرا پس از کلمه‌ی ساده‌ی مانند " کار " می‌آید ، در آینده‌ی نزدیک فضایی کاری عادی خواهد شد و ناوهای بی‌سرنشین به سوی سیاره‌های همسایه روانه خواهند شد .

اکنون ماه‌های مصنوعی دور زمین می‌گردند و سفینه‌های بی‌سرنشین سطح‌ماه را می‌پیمایند . این دستگاه‌های خودکار سنگ و خاک ماه را آزمایش می‌کنند . رادار در فضا چه می‌کند ؟ از نقش رادار در پرتاب و هدایت موشک سخن گفتیم . ولی این یکی از ده‌ها کار رادار است . در آینده‌ی نه‌یاد دور ، سفینه‌های

سفینه‌ی ماه‌نشین

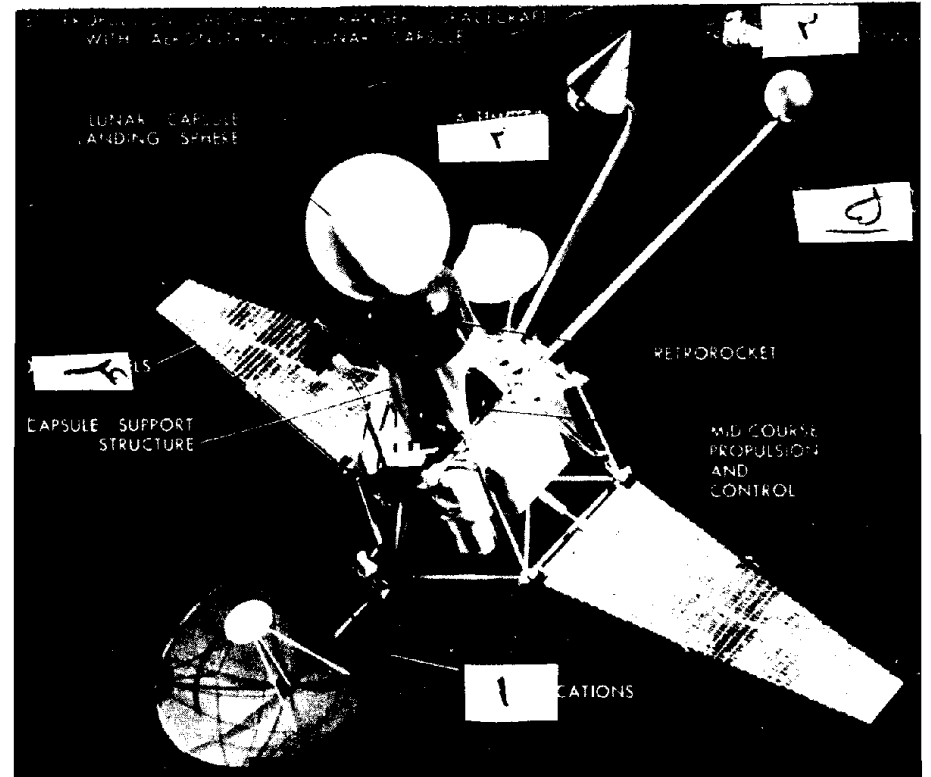
مداری برای آزمایش‌های علمی ، و دیگر کارها از رادار استفاده خواهند کرد ، بهره برداری عملی از رادار در فضا چنین می‌باشد ؛

۱- کشاورزی و جنگل‌داری

بررسی پراکندگی گیاهی ، دشت‌ها ، جنگل‌ها و چمنزارها در چه ناحیه‌ای بیشتر یا کمتر هستند ؟ شناختن خاک ، تعیین دما و رطوبت آن ، نظارت بر برنامه‌های آبیاری ، پیدا کردن آتش در جنگل یا کشتزارها ،

۲- جغرافی

روش‌های بهره‌برداری از زمین ، پراکندگی و کیفیت روش‌های حمل و نقل و ارتباطات ، بهره‌کشی از ثروت‌های طبیعی ، مانند کان‌ها ، جنگل‌ها ، آب و غیره بررسی دگرگونی‌های زمین ،

سفینه‌ی ماه‌نشین که با رادار راهنمایی می‌شود ،

۱- آنتن برای پیوند رادیویی

۲- ارتفاع سنج رادیویی

۳- رادار برای اندازه‌گیری از راه دور

۴- صفحات فلزی برای جذب انرژی خورشید

۵- طیف نما برای اندازه‌گیری پرتوهای گاما

۳- زیست شناسی

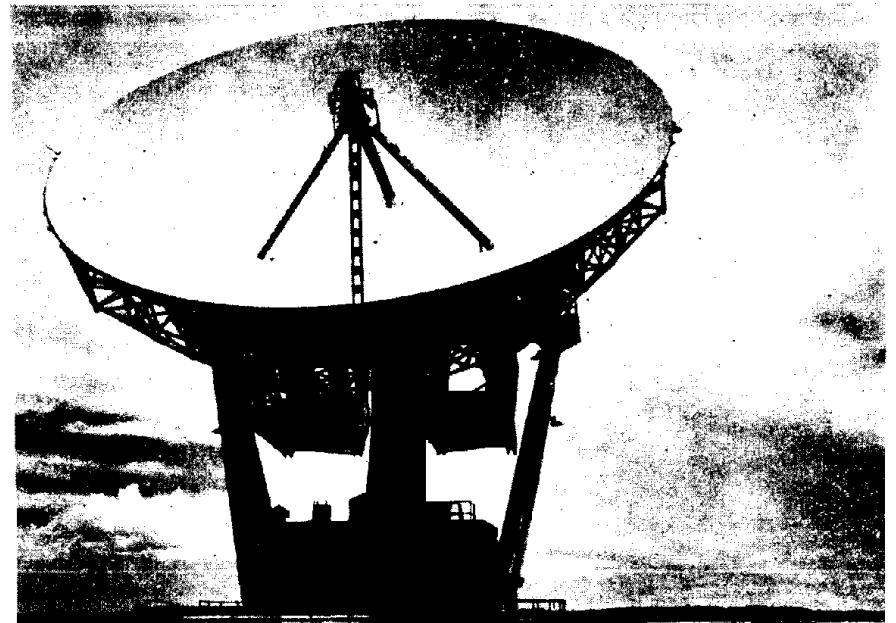
بررسی سنگها و صخرهها ، لایهها و طبقه‌های رسوبی ، کاوش برای دست یابی به نمک‌های رسوبی ، گسترش فن‌های نو برای بررسی و کشف مواد جدید ،

۴- آب‌شناسی

بررسی بخار شدن آب ، تعیین میزان رطوبت و از بین رفتن آب‌های زیر - زمینی ، نگهداری از آب‌های روی زمین و سالم کردن آن‌ها ، پراکتدگی پوشش یخیا برف ، نظارت بر چگونگی رودخانه‌ها

۵- شناخت اقیانوس‌ها

بررسی دریاها و اقیانوس‌های پرتلاطم ، نقشه‌برداری از کناره‌ها ، نظارت بر پدیده‌های زیست‌شناسی ، شناسایی یخ‌ها (کوه‌های یخ و غیره)

آنتن فرستنده‌ی رادار آسمان را نشانه گرفته‌است ، بدون رادار فضا نوردن نمی-
توانستند راه خود را در پهنه‌ی بی‌کران آسمان بیابند ،

امروزه نمی‌توان همه‌ی رادارهای فضایی را که در بررسی‌های عملی به کار می‌رود نام برد ، ولی در کار بزرگی که به آن‌ها داده خواهد شد ، هیچ شکی وجود ندارد ،

از فهرست بالا می‌توانید حدس بزنید که دست کم چند نفر با رادار سروکار دارند ،

دست اندرکاران رادار سپاهی را تشکیل می‌دهند که می‌دانند این پدیده‌ی شگفت انگیز چگونه کار می‌کند و چمی‌تواند بکند ، گروهی از مردم هر روز با رادار روبرو می‌شوند ولی نمی‌دانند که این دستگاه همیشه با آن‌ها است ،

این مرد نابینا به یاری رادار کوچکی می‌تواند به وجود چیزها در نزدیکی خودی
ببرد .

ایست ، مگر نه ؟

وزن این دستگاه کمتر از دو کیلوگرم است و به خوبی کار می‌کند . چنین
دستگاهی را می‌توان بر عینک دسته‌دار قرار داد . یک مرد نیوزیلندی نخستین بار
از این گونه عینک‌ها استفاده کرد . سه دستگاه کوچک رادار که بر دسته‌ی عینک جا
می‌گیرد ، با ایجاد صدا می‌توانند از وجود مانع بر سر راه ؟ خبر دهند .

راننده‌های که دوست ما را به فرودگاه می‌برد ، بر اثر تند رفتن جریمه‌شد ، این
نکته‌ی دوم می‌باشد . ماشین‌های پلیس رادارهای دوپلر با خود حمل می‌کنند تا
تندی وسیله‌ها را در جاده اندازه‌گیری کنند . کسانی که می‌خواهند بیش از اندازه
تند برانند ، باید هوشیار باشند ، به زودی ماشین‌های راهنمایی و رانندگی همگی
با این رادارها مجهز خواهند شد .

به زودی در شهرهای بزرگ تابلوهای بی با این عنوان ! " توجه ، رفت و

فصل دوازدهم

رادار همیشه با ما است

می‌دانم به چه می‌اندیشید . ممکن است که ، با دانش یا
نیروهای رزمی سروکاری نداشته باشید . ولی این باعث نمی‌شود که شما از رادار
بسیار دور باشید . رادار در همه‌جا و همیشه با شماست ، شاید حرفم را باور نکنید ،
به زودی همه چیز برایتان روشن می‌شود .

هر سال مردم برای آرامش فکر و استراحت ، از شهرهای پر سر و صدا دور
می‌شوند ، برخی به ساحل دریا می‌روند عده‌ای نیز ، به شهرستان‌ها و روستاها
سفر می‌کنند . دوست من ؟ ویکتور نیز مثل بقیه مردم سفری به گرینلند داشت .
او پس از بازگشت بسیار خوشحال بود ، چه این مسافرت دور ، بدون هیچ‌دشواری
ممکن شده بود .

حال به نقش رادار ، در طول این سفر می‌پردازیم . اگر ویکتور را از در
خانهاش تا گرینلند (در ناحیه‌ی قطبی) دنبال کنیم ، همه‌جا با رادار روبرو خواهیم
شد ، چگونه ؟

دوست ما در کوچه‌مردی را دید که یک جوب‌دستی در دست و عینک سیاهی
بر چشم داشت . اکنون توجه کنید . این مرد در حقیقت کور بود و بر روی جوب—
دستیش راداری بود که نابینایان را راهنمایی می‌کند . دستگاه فاصله‌ی چیزها را
پیدا می‌کند و به نابینایان یاری می‌کند تا راه خود را بیابند . این کار خیرخواهانه‌م

آمد به وسیله هلی کوپتر و رادار کنترل می شود ، " به چشم می خورد ، حیرت نکنید ، افسران راهنمایی از تسهیلات بسیار پیشرفته برخوردار هستند و به خوبی می توانند از برخورد و حادثه جلوگیری کنند ،

اکنون برخی شهرها برای نظارت بر رفت و آمد از هلی کوپتر بهره می گیرند ، افسر راهنمایی کنار خلبان می نشیند ، دوربین های عکاسی و فیلم برداری ویگان های تقویت صدا ، زیر بدنه ی هلی کوپتر قرار دارد ، با دستگاه فرستنده و گیرنده ی جتاکانهای می توان با ماشین های پلیس که در جهت هلی کوپتر حرکت می کنند در ارتباط بود ،

چگونه به گرینلند رفتم

ماشین های راهنمایی ، همانند هلی کوپتر با خود رادار حمل می کنند ، این رادارها تندی رفت و آمد را با دقت بیشتری اندازه می گیرند ، اگر راننده های بیش از حد تند براند ، رادار با به کار انداختن لامپ و شیپور کوچکی ماموران را خبردار خواهد کرد ،

هلی کوپترها در بلندی کمتر از صد متر ، پرواز می کنند و مراقب جاده ها هستند ، اگر حادثه ای رخ بدهد ، به نزدیک ترین ایستگاه خبر خواهند داد و در صورت وم در محل حادثه فرود خواهند آمد تا کمک های نخستین را برسانند و بازماندگان را به بیمارستان فرستند ،

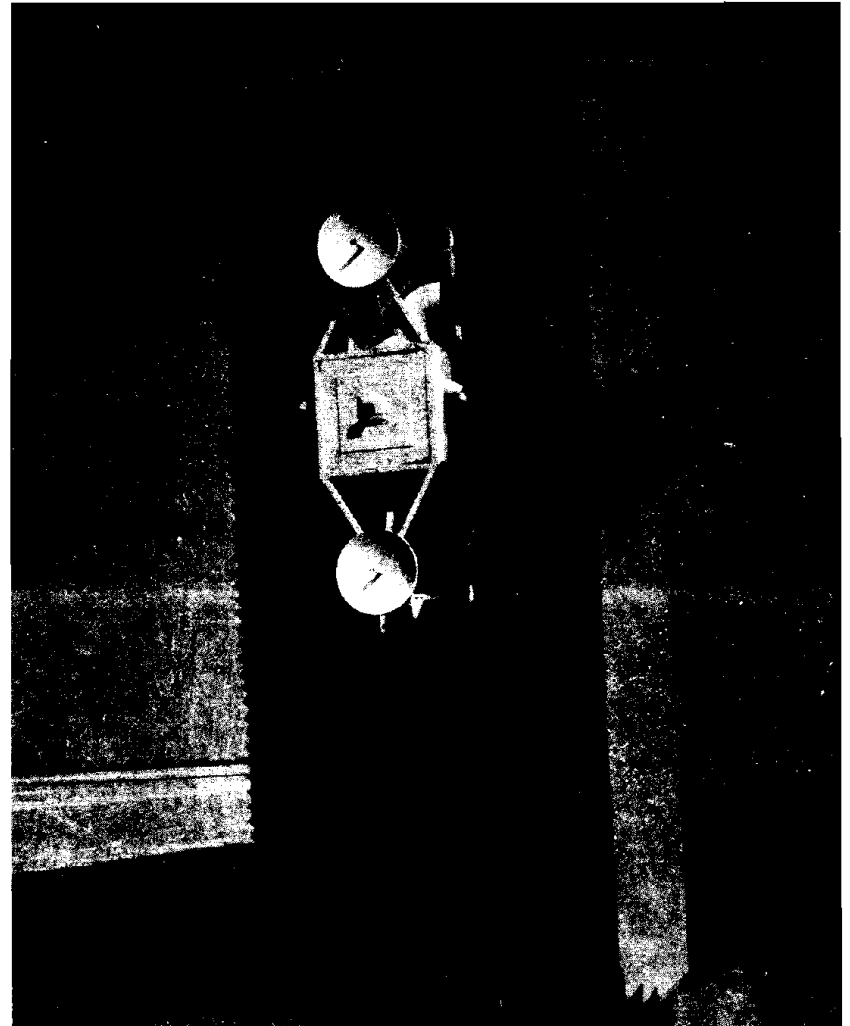
رادار در زمینه های دیگر هم سودمند است ، مرکز پژوهشی فیلیپس راداری ساخته است که اتومبیل ها را در هوای بد هدایت می کند ، هر قدر ، هوا بارانی ، برفی و یا مه آلود باشد ، راننده تصویر روشنی از جاده را بر صفحه ی رادار خواهد دید ، همه ی چیزهای ثابت یا متحرک تا شصت متری به خوبی دیده خواهد شد ، برای پیش گیری از خطرهای ناشی از خستگی ، بی خبری یا ناشی گری می توانید از پدیده های نو در مهندسی رادار بهره بگیرید - دستگاهی که ترمزهای ماشین را کنترل می کند ، در آمریکا دو نوع از این رادارها هست ؛ یکی برای رانندگی در شاهراهها و دیگری برای شهرها ،

در شاهراهها ، هرگاه اتومبیل به پنجاه متری مانعی برسد ، رادار حرکت آن را کندتر می کند ، هر قدر هم که تندی ماشین بشتر باشد باز رادار آن را در دو یا سه متری مانع نگه می دارد ،

هنگام رانندگی در شهر ، رادار ماشین را با سرعت ۴۰ کیلومتر در ساعت هدایت می کند و نمی گذارد که راننده بیشتر از این سرعت ، رانندگی کند ، هرگاه مانعی در نه یا دوازده متری ماشین باشد ، رادار ترمزهای آن را به کار می اندازد ، دوست ما از زیر تونل یا راه زیرزمینی نیز گذشت ، این راه به یاری رادار اداره می شد ، اگر سختم را باور نمی کنید ، به این خبر واقعی گوش فرا دهید ؛

- در سال ۱۹۶۶ برای رفت و آمد ماشین در نزدیکی آمستردام ، راه زیر - زمینی به درازی یک کیلومتر و نیم ساخته شد ، وسیله های بسیاری از دو سو در این راه رفت و آمد می کنند ، در هر ۲۴ ساعت نزدیک به ۲۰ هزار ماشین از این راه می گذرند ، البته راهی با این رفت و آمد زیاد به راهنما نیاز دارد ، در این جا رادار بر آمد و شد نظارت می کند ،

در هر سوی راه سی دستگاه رادار قرار دارد ، هنگامی که ماشینی از کنار رادار می گذرد ، دستگاه حساس نشانهای به کنترل مرکزی می فرستد ، رادار برای خود محدوده ای دارد ، تنها وسیله هایی را نشانه می گیرد که در نوار یا باند نخست حرکت

رادار برای کنترل سرعت و رفت و آمد در شاهراهها

می‌کنند^۱ و با ماشین‌های دیگر در بقیه‌ی نوارها کاری ندارد ،
 چنین‌به‌نظر می‌رسد که رادارها نمی‌توانند همه‌ی ماشین‌ها را کنترل کنند چون
 ماشین‌های نخستین نوار نمی‌گذارند که موج‌های رادار به دیگران برسد ، ولی چنین
 نیست ، نکته این‌جا است که این سیستم نه تنها ماشین‌ها را ثبت می‌کند ، بلکه
 تندی آن‌ها را هم اندازه می‌گیرد ، این کار به یاری کامپیوتر صورت می‌گیرد ،
 هنگامی که همه چیز در راه زیر زمینی رو به راه است ، ماشین‌ها تا اندازه‌ای
 با تندی هماهنگ حرکت می‌کنند ، فرض کنیم که همه‌ی ماشین‌ها با تندی کم و بیش
 ۶۰ کیلومتر در ساعت راه می‌روند ، پس به دخالت کامپیوتر نیازی نیست ، ناگهان
 در نقطه‌ای از تونل یا راه‌زیرزمینی سرعت حرکت به صفر می‌رسد ، پس راه‌بند آمده
 است و برای از بین بردن آن باید کاری کرد ، کامپیوتر با روشن کردن چراغ راهنمایی
 به یاری رانندگان می‌آید ،
 اگر بر اثر تصادف ، ماشین‌ها از باند نخست به دومی بروند ، چون تندی
 آنها فرقی نکرده است ، کامپیوتر نمی‌تواند پی به حقیقت ببرد ، در این مورد ،
 کامپیوتر به نحو دیگری کار می‌کند ، هر ماشینی که وارد تونل می‌شود ، به نوبت
 به وسیله‌ی رادارها ثبت می‌شود و نوعی طرح یا الگو از حرکت هر ماشین در حافظه‌ی
 کامپیوتر ذخیره می‌شود ،
 اگر ماشینی از نوار نخست به دوم برود ، طرح حرکت آن در حافظه‌ی کامپیوتر ،
 به هم می‌خورد ، در این هنگام ماشین حسابگر اعلان خطر خواهد کرد و محل حادثه
 را بر صفحه‌ی تلویزیون نشان خواهد داد ، در ضمن رادار ماشین‌هایی را که از تونل
 می‌گذرند ، می‌شمارد تا ببیند که هر راننده عوارض تونل را پرداخته است یا نه ،
 این کار هم بی‌اهمیت نیست ،

۱ - معمولاً "جاده‌ها را به دو ، چهار یا شش بخش می‌کنند که به پهنای راه بستگی دارد

هواپیما یا هر هدف را ، پیدا کند ، این کار با ضرب کردن مدت رفت یا برگشت موج در سرعت نور ، به دست می آید ، فاصله‌ی حقیقی هواپیما از فرودگاه یا رادار برابر با مسافت افقی است .

پس آنتن رادار فرودگاه در صفحه‌ی عمود بر سطح زمین می‌گردد ، با گردش آنتن تصویری از پروازها بر صفحه رادار نمایان می‌شود ، هرگاه بخواهیم ارتفاع هواپیما یا هدف دیگری را تعیین کنیم از این‌گونه رادار استفاده می‌کنیم زیرا برای فرود ارتفاع h و فاصله‌ی افقی اهمیت بیشتری دارند ،

معمولا " هواپیمایی که سوار آن می‌شویم این دستگاه‌ها را دارد ؛
۱- رادار جستجو

۲- سیستم فرود ؛ که از رادار ارتفاع سنج ، رادار دوپلر که تندی هواپیما را نسبت به باند فرود اندازه می‌گیرد و چندین دستگاه دیگر تشکیل می‌شود ،
۳- رادار برای جلوگیری از برخورد ؛ تندی و مکان چیزهای در حال پرواز را که شاید خطرناک باشند تعیین می‌کند ، کامپیوتر هواپیما مسیر پرواز را طرح و آن را به سلامتی هدایت می‌کند ،

ما در باره‌ی همه‌ی این رادارها سخن گفتیم ، نوع دیگری از رادار به یاری اثر دوپلر کار می‌کند ، این دستگاه سرعت عمودی هواپیما را می‌یابد ، پس می‌تواند بداند که هواپیما در هر ثانیه با چه سرعتی به پایین یا بالا (بطور عمودی) حرکت می‌کند و در چه مدت به زمین خواهد رسید ، یک نوع رادار ، می‌تواند در تعمیر و نگهداری هواپیما سودمند باشد ،

این وسیله با دانستنی‌هایی که پس از هر پرواز به دست می‌آید ، زمانی را اندازه می‌گیرد که پس از آن دنده‌ها در چرخ‌های هواپیما بر اثر فرسودگی از بین خواهند رفت ، این پایان زندگی دنده‌ها را نشان می‌دهد و اگر پس از این مدت را عوض نکنند هر آن ممکن است از کار بیفتند و هواپیما در هنگام فرود بر زمین نتواند چرخ‌های خود را باز کند ،

درباره‌ی رادارهای هواپرد زیاد گفتگو کردیم ، کمی هم از رادارهای ساحلی

فصل سیزدهم

رادارها کجا هستند ؟

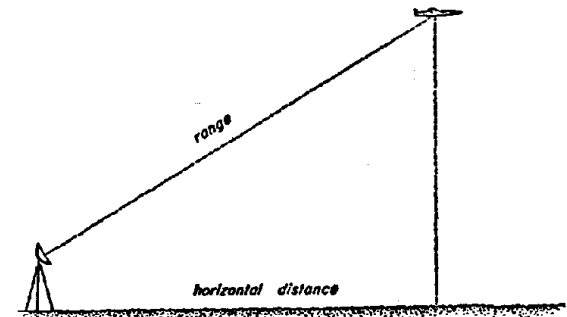
هنگامی که به فرودگاه می‌رسیم ، به رادارهای تازه‌ای برمی‌خوریم ،

ببینیم این رادارها کدام هستند ؟

۱- رادار هواشناسی

۲- رادار مراقب پرواز

۳- رادار برای نظارت بر رفت و آمد هوایی

بین مسافت افقی هدف و فاصله‌ی آن از رادار تفاوت هست ، این رادار ارتفاع را پیدا می‌کند ،

۴- رادار مسافت یاب برای فرود دقیق

این رادار آخری ، اهمیت زیادی دارد ، رادار معمولی می‌تواند مسافت

سخن بگویم ،

۱- رادار هواشناسی ،

۲- رادار برای نظارت بر رفت و آمد بندر ،

۳- رادار برای دریانوردی ،

کشتی که سوار آن می شویم این رادارها را همراه دارد ؛

۱- رادار جستجو ، کشتی را در هوای مآلود و شب راهنمایی می کند ،

۲- راداری برای جلوگیری از برخورد و چندین نوع دیگر که به وسیله کار-

کنان کشتی ؛ و بر حسب نیاز آنان تعیین می شود ،

در پایان ، به آسایشگاه ساحلی می رسیم ، آیا در اینجا هم رادار هست ؟

آیا دچار " جنون رادار زدگی " شده ایم ؟ به هر حال در گرینلند و دیگر جاهای

قطب ایستگاههای رادار برای ردیابی ابزارهای فضایی ، قمر مصنوعی و غیره بنا شده

است ، شمارش ما تمام شد ، تا به حال چند رادار دیدیم ؟

هر روز در روزنامهها و دیگر نشریهها به نام رادار بر می خوریم ، مثلاً ؛ در

شماره ای از روزنامه های چند سال پیش این خبر چاپ شده بود ؛

" وزیر هواپیمایی کشوری ، در مصاحبه ای با خبرنگاران گفت ؛ مهندسان

و دانشمندان مشکل فرود و پرواز خودکار در آب و هوای بد را عملاً از میان بر -

داشته اند ، از این پس پرواز هواپیماها به تاخیر نمی افتد و هواپیماهای بیشتری

می توانند از فرودگاهها استفاده کنند ، "

باز هم گفتگو از رادار است ، در همان صفحات روزنامه خبر دیگری دیده

می شد ، که عین آن از نظر تان می گذرد ،

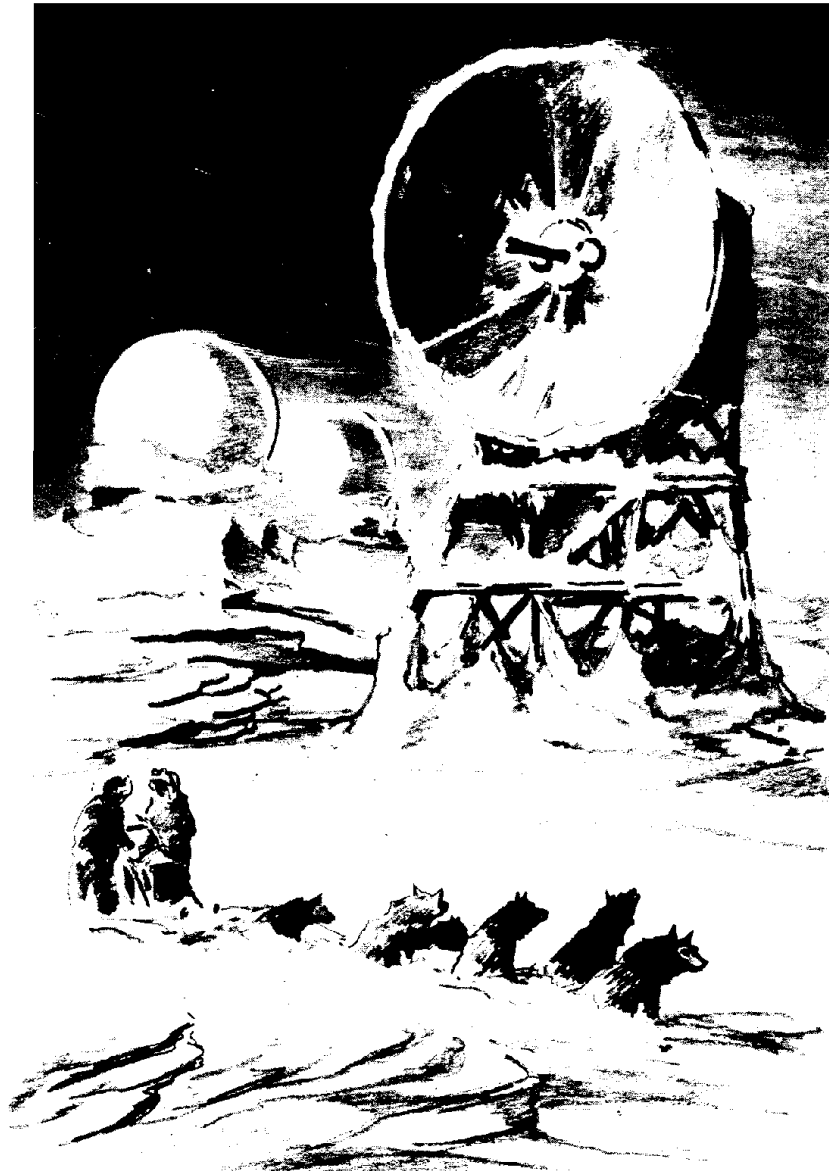
" کشتی براتیلویا از خط کشتی رانی ملی در اقیانوس اطلس سفر می کرد ،

ناگهان تصویر جسمی ناشناس بر صفحه ای رادار دیده شد ، افسر دیده بان نزدیک

شدن گوی سیاهی را گزارش کرد ، فرمانده کشتی به کارکنان هشدار داد ، تعدی

کشتی کمتر و همهی روزنهها بسته شد ،

چند دقیقه پس از آن کشتی با ابری از حشرات روبه روشد ، دکل و عرشه ای

شب قطبی (در گرینلند) ؛ رادارهای علمی و پژوهشی را می بیند ،

رادار برای مراقبت فرود و پرواز ؛ این جدیدترین دستگاهی است که در هواپیمایی و نیروی هوایی از آن بهره برداری می شود . تصویر بالا از روزنامه ای که این رادار را آگهی می کرد ، گرفته شده است .

کشتی ، با پرده ای از این جانوران پوشانده شد ، حشرات به هر روزنه و درز راه یافتند . دور ریختن این مهمانان ناخوانده یک روز طول کشید ، زنگ خطر به موقع به صدا درآمده بود ، " همیشه به مناسبت روزهای ارتش و نیروی دریایی ، لشکرهای موشک بر ، رادیو ، هواپیمایی ، مرزبانان ، هواشناسی و غیره گزارش هایی درباره ی رادار چاپ می کنند ، چنانکه می بینید ، رادار همه جا هست و دنیای ما را پر کرده است ،

دهها و دهها کتاب در زمینه علمی

به زودی در کتابخانه «به سوی آینده»

به مناسبت هفتادمین سالروز تأسیس حزب پرافتخار توده ایران

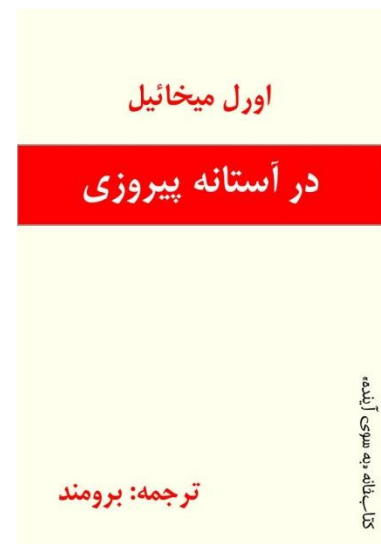
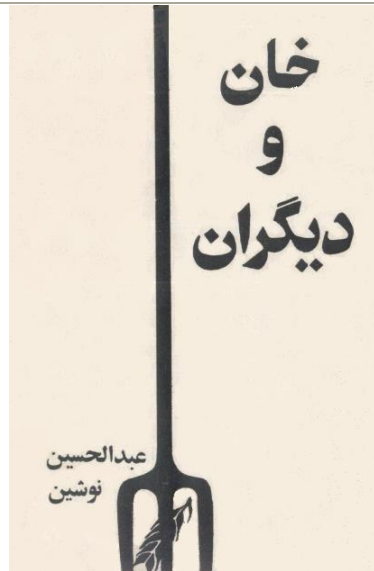
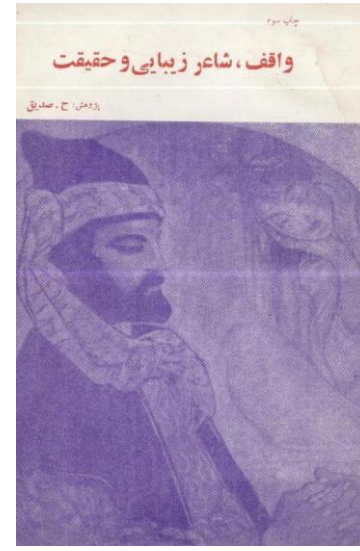
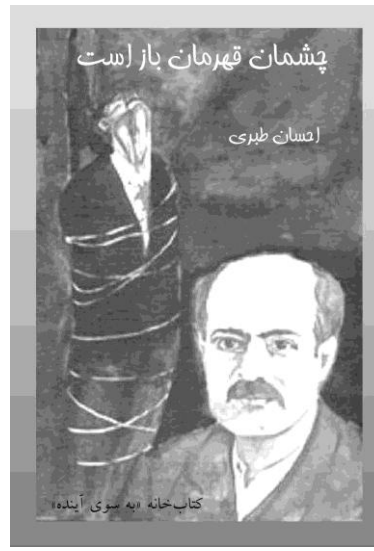
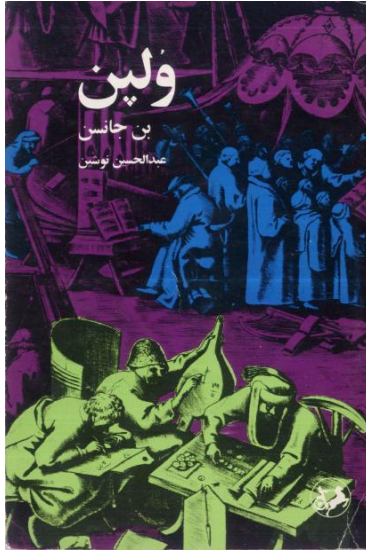
حزب کارگران و زحمتکشان،

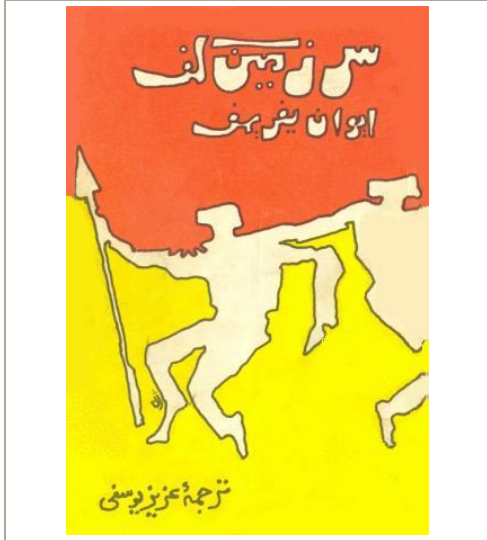
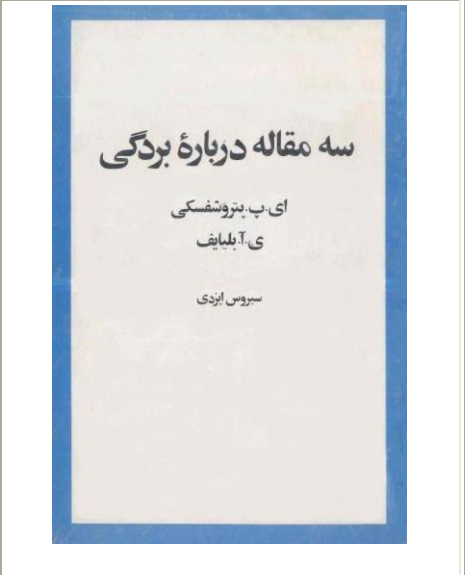
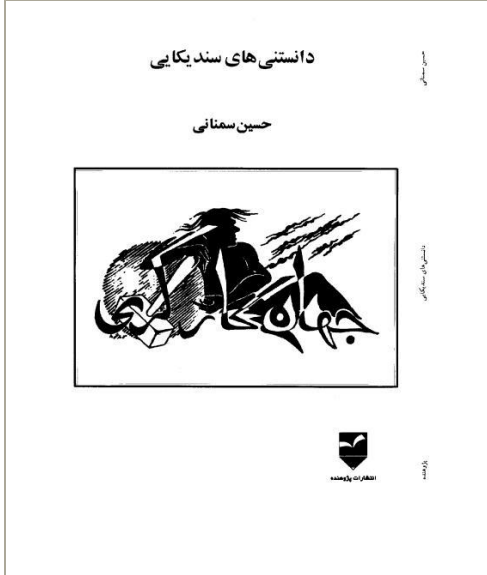
حزب روشنفکران انقلابی و اقشار مترقی جامعه ایرانی

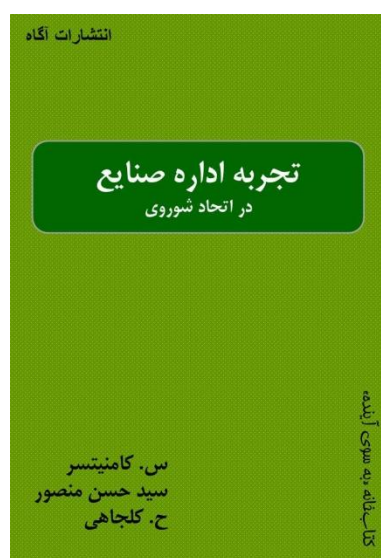
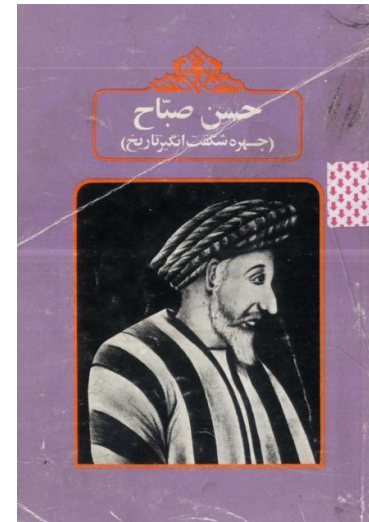

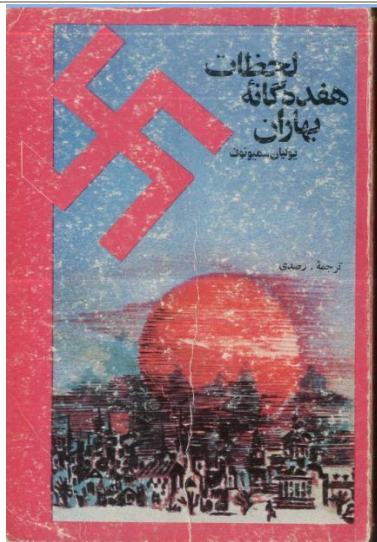
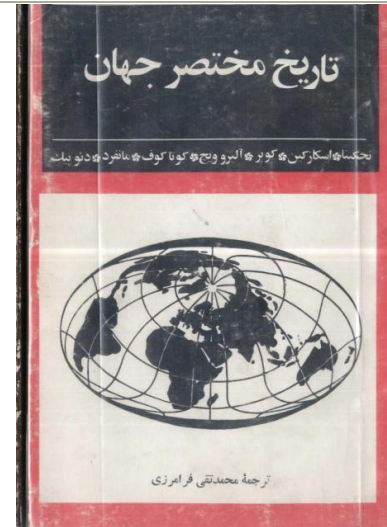
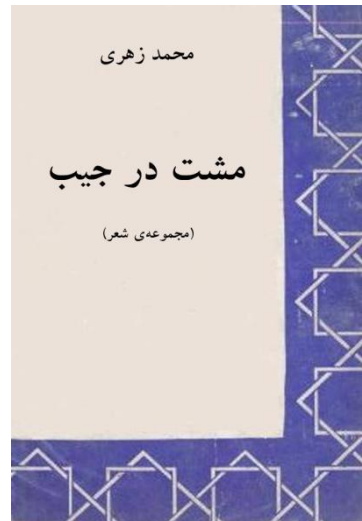
منتشر شد :

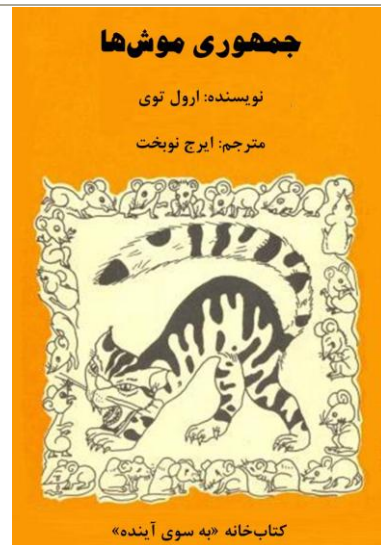
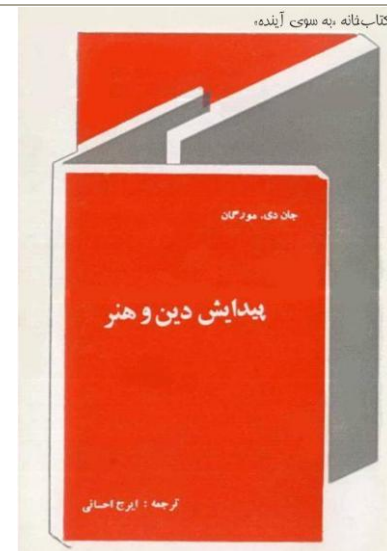
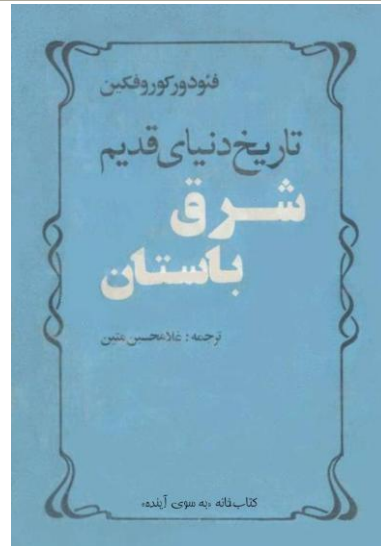
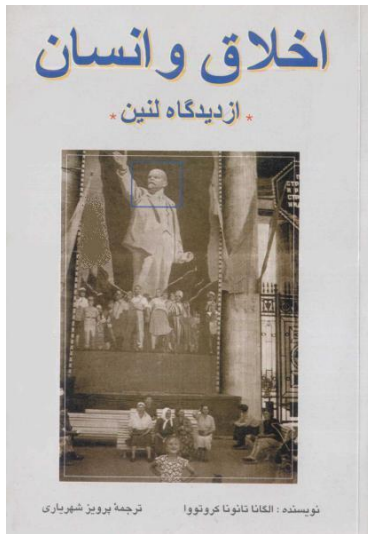

(... کار و دانش را به تفت زر بنشانیم ...)

انتشار این سری از کتاب‌های کتابخانه «به سوی آینده» به افتخار قرار گرفتن قریب‌الوقوع در آستانه‌ی هفتادمین سالگرد آغاز پیکار حزب طراز نوین توده‌ها: حزب توده ایران، در راه تحقق حقوق کارگران و زحمتکشان، در راه بهروزی میهن و استقرار آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی، تقدیم علاقمندان می‌گردد.

کتابخانه «به سوی آینده»، (هوادار حزب توده ایران)